Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 380
Marți 17 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

1947 În cinstea 1957 ANIVERSĂRII REPUBLICII

Steaua Libertății

de GEORGE DEMETRU PAN

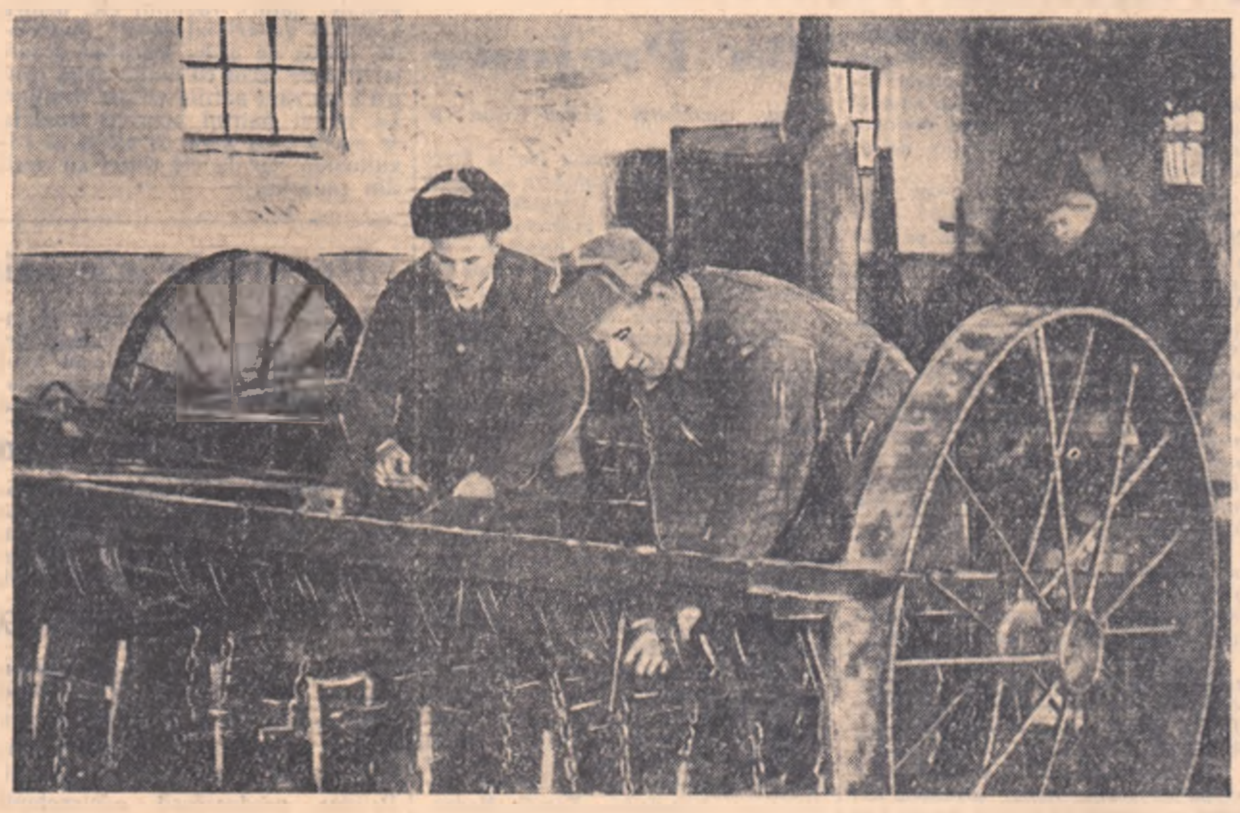
Știe Dunărea bătrînă
Cît am suferit —
Liberă acum își mînă
Valul aurit.
Sub Carpați, noi sîntem regii:
Muncitori — țărani;
Pus-am temelie legii
Pentru mii de ani.

Lanțuri am sfărmat. De stîncă
Regii i-am zdrobit.
Zece ani. Și-n inimi încă
Stărui ceas iubit...
Ceas iubit de sărbătoare
Cînd o stea am pus
Stemei noastre — 'n nimb de soare
Care n-are-apus.

Tot ce vezi, al nostru este
Apa și pămînt;
Zorii noi jucînd pe creste,
Holde cîte sînt.
Tot ce vezi e drum spre bine:
Noi am ridicat
Mari furnale — dragi uzine,
Luminosul sat.

Nori mai sînt în depărtare,
Dar nu-i vom lăsa.
Prin frăția-ntre popoare
Se va-nsenina.
Fericirea e aproape
Calea i-am deschis —
Cum e geana lîngă pleoape
O simțim și-n vis.

A început reparatul mașinilor agricole

Reușita campaniei agricole de primăvară depinde în mare măsură de buna funcționare a utilajului mecanic. Lucrul acesta este bine cunoscut și la S.M.T. Roman din regiunea Bacău.

În clișeu: mecanicii agricoli Bîrjovanu Emil și Butnaru Gheorghe repară cu atenție una dintre semănătorile de tractor ale stațiunii.

Recomandările consfătuirii republicane zootehnice organizată în zilele de 28-30 noiembrie la Orașul Stalin

Consfătuirea republicană cu privire la „Căile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în R.P.R.", organizată de Consiliul Central A.S.I.T. (secția științe agricole) în zilele de 28—30 noiembrie la Orașul Stalin, a făcut o serie de recomandări în legătură cu problemele discutate.

Pe baza referatelor și a coreferatelor susținute ca și a discuțiilor care au avut loc, consfătuirea a constatat că în faza actuală a dezvoltării agriculturii noastre, alături de rezolvarea deplină a producției de cereale, trebuie să se rezolve și problema sporirii producției animale. Sporirea producției de porumb, îndeosebi, prin extinderea culturilor de porumb hibrid, creează mari perspective dezvoltării creșterii animalelor.

Consfătuirea a constatat că posibilitățile mari existente pentru sporirea produselor animale necesare îmbunătățirii aprovizionării populației nu sînt folosite în măsură suficientă.

Cauzele principale ale acestei situații se datoresc lipsei unei preocupări susținute pentru sporirea producției la hectar, lipsurilor existente în folosirea și pregătirea cadrelor de zootehniști, precum și faptului că nici pînă acum nu a fost organizată îmbunătățirea raselor de animale prin selecție. În ceea ce privește folosirea cadrelor de ingineri și tehnicieni zootehniști, în producție se constată că nu a fost găsită cea mai bună formă organizatorică pentru a putea contribui direct la sporirea producției animalelor. Organizarea actuală a rețelei zootehnice nu permite încadrarea de zootehniști care să asigure îndrumarea tehnică a creșterii animalelor. De exemplu, un singur inginer zootehnist la raion, care are un număr mediu de 40.000 unități vită mare (U.V.M.) pe întreg raionul în diferite sectoare dintre care 10—20 gospodării colective, nu poate duce acțiuni zootehnice concrete.

În ceea ce privește munca de selecție se constată că în faza actuală a agriculturii noastre, caracterizată prin trecerea la marea producție socialistă, există posibilități mult mai largi de organizare a selecției. De asemenea, consfătuirea constată că nu au fost luate măsuri pînă în prezent pentru creșterea animalelor tinere pînă la o anumită greutate înainte de sacrificare și pentru îngrășarea animalelor adulte înainte de abataj, în așa fel ca de la același număr de animale să se obțină un tonaj de carne sporit.

De asemenea, s-a constatat o slabă preocupare și în ceea ce privește mecanizarea zootehniei și în special mica mecanizare care nu cere investiții mari (adăpat, transport, hrănitori automate la porci și păsări). Lipsuri serioase au fost scoase în evidență la proiectarea și executarea construcțiilor. Deseori, acestea sînt scumpe din cauza nefolosirii la maximum a materialelor de construcții din resurse locale. Mai mult, o parte din construcțiile existente nu permit în viitor mecanizarea lucrărilor zootehnice, iar unele sînt construcții mici care îngreunează sporirea productivității muncii.

Față de aceste constatări, consfătuirea face următoarele

Recomandări:

1) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să organizeze colective de specialiști pentru ameliorarea fiecărei rase, colective compuse din specialiști în domeniul zootehnic care să-și desfășoare activitatea cu participarea largă a cadrelor de tehnicieni care lucrează în unitățile direct productive.

2) Se recomandă, de asemenea, să se înființeze o unitate pentru selecție și însămînțări artificiale cu drept de îndrumare și control interdepartamental care să coordoneze această activitate pe întreaga țară.

3) Se recomandă Departamentului Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să ia măsuri pentru efectuarea unei selecții individuale (genotipice) în gospodăriile de stat, care să fie încadrate cu zootehniști și dotate cu materialele necesare pentru efectuarea lucrărilor de selecție.

4) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să extindă treptat rețeaua de selecție prin înființarea de centre de selecție în întreaga țară și în primul rînd în nucleele cele mai valoroase de animale și să dezvolte centrele de însămînțări artificiale ca elemente de sprijin în munca de selecție.

5) În vederea definitivării hărților de raionare a raselor de animale din toate speciile, comisiile de specialiști ale Academiei R.P.R. și M.A.S. sînt invitate să grăbească executarea acestor lucrări.

6) Pentru îmbunătățirea rapidă a aprovizionării populației cu carne, o atenție deosebită trebuie dată folosirii raționale a porumbului și altor nutrețuri concentrate în hrana porcilor. În această privință trebuie găsite soluții pentru îmbunătățirea valorificării cărnii de oaie în condițiile cele mai avantajoase și să fie dezvoltate crescătoriile industriale de păsări.

7) Se recomandă Departamentului Industriei Alimentare să nu mai introducă pentru tăiere în abatoarele sale animale necondiționate. De asemenea, pentru asigurarea asistenței tehnice în unitățile sale de creștere și îngrășare, este necesar ca acest departament să folosească în mai mare măsură inginerii și tehnicienii zootehniști.

8) În vederea sporirii producției de lapte trebuie luate măsuri pentru producerea cantităților necesare de nutrețuri suculente, acordîndu-se o deosebită importanță însilozării furajelor.

9) Pentru sporirea producției de lînă fină și semifină, se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca zona de creștere a oilor țigăi de munte să fie pusă sub protecția sa directă și să ia măsuri pentru organizarea selecției în vederea obținerii reproducătorilor necesari procesului de țigaizare.

10) Ca direcție de creștere la categoria oilor cu lînă fină și semifină pe viitor se propune a se adopta direcția de creștere mixtă: lînă-lapte-carne.

11) Se recomandă Ministerului Industriei Bunurilor de Consum să înființeze o rețea de laboratoare pentru stabilirea randamentului lînei la spălare, urmînd ca recepția lînei să se facă numai pe bază de randament.

12) Pentru sporirea producției de ouă se recomandă Departamentului Gostat și gospodăriilor agricole colective să sporească numărul de păsări la suta de hectare cerealiere și să dezvolte creșterea palmipedelor în regiunile de baltă. De asemenea, se recomandă extinderea acțiunii de incubație, a difuzării puilor de o zi (de rasă), precum și studierea problemei asigurării stațiunilor de incubație cu ouă provenite din crescătoriile de păsări selecționate individual.

13) Este necesar să fie organizată, atît în centrală cît și la regiuni, îndrumarea tehnică piscicolă pentru gospodăriile colective care au în folosință iazuri și bălți, prin încadrarea de specialiști la regiuni și raioane și să fie îmbunătățită aprovizionarea acestora cu ambarcațiuni și utilaje piscicole.

14) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să sprijine în mai mare măsură dezvoltarea creșterii animalelor de blană și în special a nutriei, prin intensificarea lucrărilor privind creșterea acestora în semicaptivitate în eleștee și iazuri. De asemenea, este necesar să se dea o mai mare atenție creșterii iepurilor de casă.

15) Se recomandă îmbunătățirea aprovizionării cu unelte apicole și extinderea stupăritului pastoral îndeosebi pentru polenizarea culturilor agricole.

16) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să asigure condițiile materiale în stațiunile sericicole-apicole pentru producerea cantității de cel puțin 20 la sută sămînță hibri-

(Continuare în pag. a 4 a)

Însemnări

O fotografie nepublicabilă

Am în mînă o fotografie pe care secretarul de redacție a scris: „Nu merge". Aceasta înseamnă că fotografia nu-i publicabilă. De ce oare? Nu-i bine executată? Întorc fotografia. Privirea mi se oprește pe un camion de toată frumusețea. Și totuși fotografia „nu merge". Ca să știu de ce, mă interesez ce-i cu camionul... Aflu că-i al gospodăriei colective din satul dobrogean Straja, care are (mai precis avea, pentru că între timp numărul lor poate să fi crescut) 4 camioane.

Informația aceasta îmi reține atenția. Cunosc Dobrogea. În multe sate nu găseai înainte vreme nici măcar o pereche de cai ca lumea. Măgarul trăgea plugul, căra poveri, învîrtea la roata cu care se scotea apa din „fundul" pămîntului. Mașini prin satele Dobrogei se vedeau rar. Acum drumurile dobrogene sînt împînzite de mașini. O singură gospodărie are 4. În alte gospodării sînt și mai multe. Colectiviștii din Codlea, regiunea Stalin, bunăoară, vor avea (poate că și au) opt camioane și rutiere. Transportul începe să fie mecanizat. Locul vizitiului și al celui care îndeamnă boii să iasă din pasul lor domol este luat de șofer. Dar să nu credeți cumva că numai în gospodăriile mari se mecanizează transportul. La colțul de răsărit al Carpaților, în comuna Paltin, este o gospodărie colectivă, care, pe lîngă altele, poate fi socotită mică. Are 4 camioane. Și va mai cumpăra încă odată pe atîtea. Are cu ce să le cumpere și are nevoie de ele. Pînă și întovărășirile au început să-și transporte produsele cu mașini proprii.

Toate acestea mi-au fost amintite de o fotografie pe care scria „nu merge". O fotografie nepublicabilă, pentru că redă un aspect care a încetat să mai fie deosebit pentru satul de astăzi.

C. LIANU

N-AM ÎNCOTRO

Alaltăieri am primit o scrisoare. Mi-a trimis-o cumnată-mea, țărancă din Cernele, aproape de Craiova.

Redau o parte din această scrisoare.

DRAGA TACHE,

. . . .

Astă vară, cînd am cerut să-mi dai „Pionierul" vostru, ai rîs. Spuneai că nu merge la baterie și ca mobilă e prea mic. Îți mai amintești? Acum fă bine și trimite-l!

N-o să-l țiu numai ca mobilă. În cel mult zece zile avem lumină electrică. Ce mai zici?

Au făcut un transformator la drumul din mijloc, firele sînt trase aproape în toate casele — doar să facă legătura.

Cred că te ții de cuvînt și-mi trimiți aparatul vechi. Vezi, nu-ți pretind televizor!

Vă așteptăm de revelion.

Pînă atunci, vă îmbrățișez.
VERGINICA

Despre proiectul de electrificare a comunei Cernele am aflat prima oară prin 1934. A promis-o Potîrcă, șeful țărăniștilor la Dolj, apoi Pleșea, șeful liberalilor, apoi cuziștii, apoi... apoi...

Atunci puteai promite nu un aparat de radio, ci orice mașinărie cît de scumpă, acționată cu curent electric. N-ai fi avut ce pierde.

Acum, odată ce am promis, trebuie să-mi țiu cuvîntul.

T. OPREA

Aproape 24.000 ha. redate agriculturii dobrogene

În regiunea Constanța colectivizarea agriculturii a fost o condiție importantă la valorificarea de noi suprafețe de terenuri nelucrate pînă acum.

Desființarea răzoarelor, o mai rațională organizare a teritoriului în gospodăriile de stat și colective, desființarea unui mare număr de drumuri inutile ca urmare a unirii pămînturilor în marile tarlale ale colectiviștilor, precum și desțelenirea unor pîrloage și fîșii de-a lungul șoselelor și a liniei ferate, au permis ca în raionul Negru Vodă să se cîștige și să fie redate agriculturii 7.000 ha.

În raionul Fetești, prin executarea unor lucrări de îndiguiri, desecări și desțeleniri în balta Dunării, s-au putut reda agriculturii, numai în cursul acestui an, peste 4.000 ha de teren.

Pe întreaga regiune suprafața arabilă a crescut din anul 1953 și pînă în prezent cu 23.917 ha, ceea ce raportat la producția medie obținută în acest an în regiune înseamnă un surplus de peste 24.000 tone de grîu sau aproape 40.000 tone de porumb.

Așa cum prevede planul de dezvoltare a agriculturii dobrogene, în următorii 2—3 ani suprafața cultivabilă a regiunii va putea crește în urma unor amenajări și îndiguiri în balta și delta Dunării cu circa 6.000 ha, iar prin executarea unor lucrări de îmbunătățiri funciare cu încă 35.000 ha; aceste terenuri vor aduce un spor de recoltă de peste 8 la sută din întreaga producție de grîu și porumb obținută în regiune în acest an.

Se pregătesc pentru campania de primăvară

În ultimele săptămîni vremea a devenit tot mai puțin prielnică lucrărilor din cîmp. De aceea, nu este nici o mirare că oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Ploești au început să se gîndească încă de pe acum la... primăvară și în consecință să se pregătească așa cum se cuvine pentru campania ce o vor începe de îndată ce zăpezile se vor topi sub adierea zefirului. În ce constau aceste pregătiri? Mai întîi în verificarea mașinilor și a întregului utilaj necesar pentru executarea arăturilor și însămînțărilor. Tehnicienii de la raioane și comune au și început să facă această operație, stabilind totodată și locul atelierelor sătești unde se vor executa reparațiile. Asemenea ateliere au fost organizate pînă acum în mai multe comune și numărul lor se cifrează la 249 pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale, 23 în întovărășiri și 20 în gospodăriile agricole colective.

De curînd, în aceste ateliere s-au început și reparațiile, conform unui grafic întocmit pe baza numărului de mașini și unelte existente în fiecare comună. Rezultatul? Pe întreaga regiune au fost de acum revizuite și reparate 30 de tractoare, 32 de pluguri de tractor, 2165 pluguri cu tracțiune animală, 43 de semănători etc.

În ceea ce privește asigurarea unei semințe de calitate au fost organizate pînă acum în comune, pe grupuri de case, în întovărășiri, gospodării agricole colective și gospodării anexe, 131 de centre de condiționat și 67 de centre pentru încercarea puterii de încolțire a semințelor. 8 selectoare și 38 de trioare au și intrat în funcțiune, iar la laboratoarele de controlul semințelor din Buzău și Ploești s-au și primit primele probe.

O preocupare susținută pentru organizarea în bune condiții a reparațiilor manifestă și S.M.T.-urile din regiune. Succesele obținute în acest an (realizarea planului anual în proporție de 104,5 la sută) le-a demonstrat cu prisosință mecanizatorilor din cele 13 stațiuni existente în regiunea Ploești ce înseamnă să ai un parc de tractoare bine reparat, cu care să poți lucra neîntrerupt în tot timpul anului. De aceea și în iarna aceasta se vor organiza reparațiile pe ansamblu, fiecare S.M.T. lucrînd cu un anumit număr de posturi, după posibilități. La S.M.T.-urile Ciorani, Poșta Cîlnău și Bărcănești, reparațiile s-au și început după această metodă, organizîndu-se între 10 și 15 posturi, dotate cu tot ce le trebuie. Totodată, au fost trimise la centrul mecanic Buzău un număr de 27 de tractoare complete și 26 de motoare. Unele greutăți întîmpină S.M.T.-urile însă prin faptul că la Baza de aprovizionare nr. 15 din Buzău lipsesc foarte multe piese de schimb. Pentru aceasta sînt de vină centrele mecanice Galați, Roșiori de Vede și Botoșani, precum și întreprinderea Independența din Sibiu, care nu au trimis la timp 35 de cartere, 800 de cămăși cilindru, 450 de împingătoare, 100 de bucăți de arbore motoraș etc.

Timpul trebuie folosit din plin pentru ca tractoarele să fie reparate. Or aceasta nu se poate face cu hotărîri și penalizări. De aceea Direcția din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, de care depinde Baza de aprovizionare nr. 15 din Buzău, trebuie să ia toate măsurile ce se impun, ca aceasta să fie aprovizionată neîntîrziat cu toate piesele de care are nevoie.

GH. LEU

La S. M. T. Nănești munca continuă

Încă de pe acum, mecanizatorii de la S.M.T. Nănești, regiunea Galați, se pregătesc pentru campania agricolă de primăvară. În această perioadă, în atelierele stațiunii se desfășoară o vie activitate la repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Pînă acum cîteva zile, datorită muncii desfășurate, s-a reușit să se execute reparații generale la 8 tractoare. În afară de aceasta, s-au mai reparat 5 semănători și 4 pluguri de tractor. S-au evidențiat în special, în această perioadă, mecanicii Voicu Ene și Gică Rizea.

S-au pregătit pentru iarnă

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Aciș, raionul Tășnad, regiunea Baia Mare, sosirea iernii a găsit pe colectiviști bine pregătiți. Pentru gospodărie, anul acesta, furajarea animalelor în timpul iernii nu mai constituie o problemă. Prevăzători, colectiviștii au însilozat din timp 460 tone furaje. În afară de acestea, ei au rezervat pentru perioada de iarnă 300 tone fîn de lucernă, 200 tone coceni de porumb, 500 tone paie și 40 tone concentrate. Cu asemenea pregătiri, fără îndoială că iarna poate fi primită în liniște.

PREVEDERE

Nenumărate probe de semințe sînt analizate la laboratorul regional pentru controlul semințelor din Galați. Iată pe laborantele Epureanu Florica și Rodica Hreangă la masa de control executînd analiza purității semințelor de porumb.

FRUNTAȘII — MÎNDRIA UNITĂȚILOR SOCIALISTE

AL. CATARGIU colectivist din gospodăria colectivă din comuna Stîlpu, regiunea Ploești. A executat pînă acum 340 zile-muncă. El a primit ca avans de 40 la sută 1360 lei, 1870 kg de grîu, 1700 kg de porumb și alte produse.

ȚAPU CONSTANTIN brigadier avicol la G.A.S. Hălăucești, regiunea Iași. În sectorul de care răspunde s-au obținut însemnate realizări. De la păsările adulte s-au strîns în ultima vreme 900 de ouă zilnic.

IOAN TABARCEA tractorist fruntaș de la S.M.T. Roman. A realizat planul anual în proporție de 152 la sută. Pe ogoarele gospodăriei colective Horia a executat lucrări de bună calitate.

GHEORGHE GIURGEA brigadier viticol la gospodăria agricolă de stat Florești, raionul Focșani. A avut planificat pe acest an o producție de 151 tone de struguri și a realizat 315 tone.

Îngrășămintele ne-au adus 800 kg. de porumb în plus

Pe urmele unui angajament

Cîte feluri de oameni nu întîlnești! Unii energici și vioi de parcă ar fi făcuți din argint viu, alții mai domoli sau domoli de-a binelea. Unii sînt îndrăgostiți de muzică, altora le plac copiii sau să povestească la gura sobei cînd afară e ger de crapă pietrele. Colectiviștilor din Zimbreasca le plac și muzica, și copiii, și taina la gura sobei și le mai plac — nu zîmbiți — îngrășămintele. Da, da, îngrășămintele. Cel puțin așa mi-a spus Radu Răduț, socotitorul gospodăriei, și eu n-am motive să nu-l cred. Pentru că dvs. s-ar putea cumva să vă îndoiți, ascultați-l cum vorbește:

— Oricît de bine ai munci pămîntul, nu scoți producții mari la hectar dacă nu adaugi solului îngrășăminte. Noi, spune el, ne-am convins de acest adevăr pe pielea noastră astă-toamnă, cînd a fost să recoltăm porumbul.

Agronomii de la raion ne spuneau și înainte că îngrășămintele aplicate la timp au influență foarte mare asupra plantelor, dar noi am ținut-o pe a noastră și am lucrat cum apucasem din bătrîni. Se vede treaba că va trebui să mai schimbăm din vechile obiceiuri. Mai ales unele din ele care se referă la munca pămîntului. Și iată de ce:

Am hotărît prin planul de producție să cultivăm 30 hectare cu porumb de pe care să scoatem 54.000 de kg. Aceasta înseamnă 1.800 kg la hectar. Ca să putem obține producția de mai sus, am arat adînc din toamnă suprafața destinată culturii porumbului. Și pentru că prea ne băteau la cap agronomii am pus și îngrășăminte pe 10 din cele 30 de hectare. Primăvara am cultivat terenul pentru a distruge buruienile, apoi am însămînțat porumbul cu mașina la distanța de 70 cm între rînduri. Cînd a răsărit, am grăpat terenul pentru a rupe crusta și a păstra umezeala în sol. Lucrările de întreținere au constat din trei prașile mecanice și două manuale. Între timp l-am rărit. Cînd i-a dat spicul și mătasea am făcut și polenizarea suplimentară. Toate muncile au fost executate la fel pe toate cele 30 de hectare. Dar ce să vezi? Într-un fel arăta porumbul de pe cele 10 hectare unde pusesem îngrășăminte și altfel arăta cel-alalt. Drept să vă spun nu ne așteptam la o asemenea surpriză. Surpriza a fost însă și mai mare la recoltat. 3.000 kg. porumb la hectar am scos de pe parcela care a primit îngrășăminte și numai 2.200 kg am obținut pe restul de teren. Deci o diferență de 800 kg. Angajamentul ni l-am ținut. Ba l-am și depășit. Diferența asta însă ne-a pus pe gînduri și ne-a făcut să prețuim îngrășămintele. De aceea, pe toate cele 50 de hectare ce le vom însămînța la anul cu porumb o să punem îngrășăminte. Și pentru că știm ce pot îngrășămintele, pentru anul 1958 nu ne mai angajăm să scoatem doar 1.800 kg de porumb la hectar. Și pămîntul din această parte a raionului Roșiori de Vede, socotit mai puțin fertil, ne poate da producții mari.

Ing. FL. PLOPEANU

ASPECTE DIN MUNCA DE COLABORARE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ A MINISTERULUI AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII ÎN ANUL 1957

Însușirea experienței acumulate între țări în anumite probleme, de către celelalte țări, pentru rezolvarea operativă a unor probleme ridicate de dezvoltarea producției, este un factor fără de care nu se poate concepe dezvoltarea și progresul tehnic în orice domeniu de activitate.

Și sub acest raport, sectorul agricol s-a bucurat de înțelegerea deplină din partea partidului și guvernului țării noastre. Din an în an s-au acordat sume tot mai mari pentru trimiterea de tehnicieni și lucrători din agricultură în alte țări, atît în țările socialiste cît și în țările capitaliste, în vederea participării la diferite manifestări internaționale, congrese, expoziții, cursuri de specializare, vizite de studii etc.

Totodată, sume apreciabile au fost alocate pentru procurarea de materiale documentare (proiecte, lucrări de specialitate), material biologic, semințe din cele mai valoroase soiuri, material săditor horticol etc.

Mai mult ca oricînd, ajutorul primit din partea Uniunii Sovietice a fost în acest an deosebit de eficient și substanțial. Specialiștii noștri trimiși în cadrul acordului de colaborare tehnico-științifică încheiat cu U.R.S.S. s-au documentat în diverse probleme: organizarea producerii de semințe și metodica de raionare a culturilor agricole, studierea metodelor de lucru și a rezultatelor cercetărilor științifice obținute de institutele de la Kiev și Odesa, studierea activității de producție a S.M.T.-ului „Taras Sevcenko" regiunea Odesa etc. Toți specialiștii noștri s-au bucurat de sprijinul nelimitat al organelor de specialitate sovietice, creîndu-li-se condiții optime și punîndu-li-se la dispoziție toate materialele de care au avut nevoie.

Punerea în practică a prețioaselor propuneri pe care le-au făcut în rapoartele prezentate la înapoierea în țară contribui în mare măsură la îmbunătățirea activității în sectoarele respective.

Problema calibrării semințelor de porumb care prezintă o deosebită importanță în obținerea de recoltă sporită în această cultură și pentru care statul nostru a înființat o stațiune dotată cu cel mai modern utilaj la Fundulea constituie obiectul de studiu a doi specialiști aflați în prezent în U.R.S.S.

S-au primit semințe din principalele culturi agricole și anume cele mai valoroase soiuri de porumb hibrid: VIR-42, VIR-25, Krasnodar-4, floarea-soarelui VNIIMK-6540, Armavir—3497, Sarațov — 10.169, semințe de muștar, măzăriche, sorg sperțică, sfeclă de zahăr etc. care au fost predate Institutului de cercetări pentru cultura porumbului, Comisiei de Stat pentru încercarea soiurilor, precum și unor gospodării agricole de stat și gospodării colective pentru a fi încercate în condițiile pedo-climatice ale țării noastre.

O serie de lucrări de specialitate, documentații privind cele mai importante și actuale probleme ale agriculturii cum ar fi: rezultatele culturii porumbului din semănături hibride din diferite soiuri în R.S.S. Ucraina, aplicarea îngrășămintelor lichide, proiecte de utilaj folosit în lucrările de hidroameliorații, proiecte de stații de pompare plutitoare etc. se găsesc în prezent în posesia specialiștilor din institutele noastre de cercetări și în direcțiile productive.

A fost extinsă colaborarea tehnico-științifică cu și celelalte țări de democrație populară, trimițînd și primind vizite de specialiști (R. P. Ungară — studii de metalurgie; R. Cehoslovacă — cultura hameiului; R.P. Polonă — rezultatele cercetărilor științifice ale stațiunii experimentale pomicole de la Skierniewice) în baza convenției existente între ministerele de resort ale R.P.R. și R. P. Bulgaria, s-au primit și s-au trimis specialiști pentru documentare în problemele privind tehnica agricolă și cooperativizarea agriculturii.

Prin participarea țării noastre la diferite congrese, conferințe și prin aportul specialiștilor aduși în cadrul organizațiilor internaționale ca membră (O.N.U. — Comitetul problemelor agricole, Grupul de lucru pentru mecanizarea agriculturii, Oficiul Internațional al Viului, Oficiul Internațional al Epizootiilor etc). s-a dat posibilitatea să se cunoască și să se aprecieze în mod obiectiv succesele înregistrate de agricultura noastră în anii regimului de democrație populară.

Republica Populară Romînă a participat și la cel de al III-lea Congres Internațional de irigare și drenaj de la San Francisco. S-a adus de acolo un valoros material tehnic documentar privind diferite aspecte ale lucrărilor de irigație din întreaga lume, care vor folosi nemijlocit în munca lucrătorilor noștri din acest domeniu.

Totodată, ministerul nostru a trimis împreună cu Academia R.P.R. reprezentanți la cel de al III-lea Congres Mondial privind folosirea îngrășămintelor chimice în agricultură care a avut loc la Heidelberg în cursul lunii septembrie 1957.

La cel de al III-lea Congres și la Expoziția Internațională de vinuri ce a avut loc în luna septembrie la Ljubliana, vinurile romînești s-au bucurat de un deosebit succes impunîndu-se în fața celor 21 de țări participante prin aroma și buchetul lor excepțional.

Din Franța, Institutul de cercetări horticole a adus importante colecții de căpșuni și sortimente de flori pentru îmbogățirea celor locale; în Italia specialiștii noștri s-au documentat asupra culturii porumbului și în special a hibrizilor străini, asupra sistematizării terenurilor în zona dealurilor și colinelor pentru culturi terasate, în problemele culturii viței de vie, pomilor fructiferi, legumelor, procurînd material documentar, butași și semințe din soiurile cele mai valoroase.

În prezent, o delegație a ministerului nostru, în frunte cu tov. Bucur Șchiopu, se află în S.U.A. în vederea contractării cumpărării de semințe de porumb și sorg din soiurile corespunzătoare condițiilor noastre de climă și sol, de animale, instalații pentru prepararea furajelor, prototipuri de mașini și instalații agricole, insecticide, fungicide și materiale pentru dezinfecție sanitar-veterinară.

Recent s-a întors din Egipt o delegație care timp de 25 de zile a studiat în mod amănunțit organizarea lucrărilor în culturile irigate, execuții hidrotehnice, terasiere, etc.

Simpla enunțare a principalelor acțiuni realizate pe linie de colaborare tehnico-științifică în acest an este departe de a oglindi rezultatele concrete obținute de către sectoarele de muncă respective. Succesele înregistrate de unitățile ministerului nostru, faptul că desemnarea specialiștilor s-a făcut cu mai multă competență, ne îndreptățește să spunem că sîntem pe drumul cel bun.

E necesar însă, să se treacă la o muncă mai bogată în conținut, să se găsească toate posibilitățile de care dispune ministerul nostru (ziare, reviste, radio, consfătuiri etc), pentru ca experiența însușită să fie cunoscută de cît mai mulți lucrători din agricultură, să capete o cît mai largă aplicare practică.

Ing. FLORIN RAICOVESCU

Roadele învățăturii

Pînă mai nu de mult, în comuna Delinești din raionul Caransebeș recoltele obținute de țăranii muncitori nu erau pe măsura posibilităților lor. Pe ogoarele pe care le lucrau, ei puteau fără îndoială să obțină mai mult, dacă ar fi lucrat cu mai multă pricepere.

Starea aceasta de lucruri l-a făcut pe tehnicianul argonom al comunei, Dimitrie Meda, să-i atragă în cercul agrotehnic care funcționa în comună îndeosebi pe acei țărani muncitori ale căror recolte erau mai slabe.

Învățînd la cercul agrotehnic cele mai bune și mai potrivite metode de lucrat pămîntul, învățînd totodată să mînuiască cu iscusință cele 12 mașini de semănat din comună, cursanții au știut să aplice cu succes în practică cunoștințele folositoare căpătate aici, dobîndind în felul acesta recolte tot mai bune.

Fruntașii recoltelor bogate din comună — Traian Minea, Lazăr Gogoașă, Trandafir Ursu, Petru Vodă și alții au îndemnat cu stăruință un număr tot mai mare de țărani muncitori să intre în cercul agrotehnic al comunei, pentru ca după cele învățate aici să sporească și ei recoltele de pe ogoare.

Astăzi cercul agrotehnic din Delinești, unde învață un număr mare de cursanți, desfășoară o intensă activitate, care fără îndoială că va da roade tot mai bune.

VICHENTIE HAMAT
corespondent

De pretutindeni

La Combinatul zootehnic din Moscova

Pe lîngă Combinatul zootehnic din Moscova există o crescătorie de pești exotici pentru acvarii. Condusă de maistrul piscicultor Aleksei Vasilievici Molceanov, crescătoria de pești desfășoară o activitate intensă. De aici se pun în vînzare anual peste 50.000 de peștișori exotici din 36 specii diferite. Totodată se fac interesante lucrări pentru aclimatizarea peștilor. Pepiniera se completează neîncetat cu noi exemplare. Astfel, din R.D. Germană s-au primit așa numiții peștișori de „neon". La început peștișorii nu s-au înmulțit. Cercetările făcute au rezolvat și această problemă. S-a stabilit că pentru puietul peștișorilor de „neon" este necesar un întuneric perfect, că la lumină ei pier. Acum, ei se dezvoltă în bune condiții la Combinatul zootehnic din Moscova.

Zece mii de hectare redate agriculturii

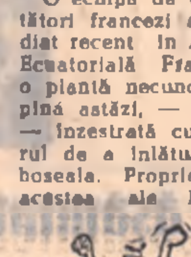
În apropierea țărmului apusean al Mării Caspice se află depresiunea din Lenkoran, acoperită de mlaștini ce se întind pe o suprafață de circa zece mii de hectare.

Mlaștinile s-au format datorită faptului că apele rîurilor de munte întîlnind în drumul lor spre Caspică obstacolul format din dunele de nisip se opreau și deveneau stătătoare. Acum au început lucrările de desecare a mlaștinilor din Lenkoran și paralel cu aceste lucrări se construiesc o serie de canale prin care apele rîurilor vor ajunge în Marea Caspică.

Pe cele zece mii de hectare se vor planta lămîi, orez, ceai și alte varietăți de fructe subtropicale, a căror dezvoltare este asigurată de clima dulce și umedă a acestei regiuni.

O plantă care înlătură oboseala

O echipă de cercetători francezi a studiat recent în Africa Ecuatorială Franceză o plantă necunoscută pînă astăzi, — Iboga — înzestrată cu darul de a înlătura oboseala. Proprietățile acestea ale Ibogăi

sînt bine cunoscute triburilor băștinașe. Cu ocazia marilor lor sărbători ei mestecă tulpinile și frunzele plantei pentru a putea să nu doarmă zile în șir. În general, locuitorii de aci, de cîte ori au de îndeplinit un efort deosebit, folosesc această plantă.

PENTRU CEI MICI

La biblioteca căminului cultural din comuna Răcăciuni, regiunea Bacău

Întreabă Sanda, ca mai mare:
— Ce-ai vrea, Lenuțo, să citești ?
Cam grea-i alegerea, se pare:
— Aș vrea o carte... cu povești.

Culai, care-a-ndrăgit cititul
De mult, o spune însă clar:
— Eu vreau ceva cu satelitul
Și zborul interplanetar...

LUNA CULTURII

Printre artiștii amatori din Prejmer

Știam că la Prejmer se desfășoară de mai mulți ani o bogată și intensă activitate cultural-artistică. Aflasem asta din auzite cum și după unele frumoase succese obținute de mai multe formații artistice de amatori din această comună.

Așa, de pildă, cvartetul vocal din Prejmer, condus de profesorul Ioan Chiriă, a obținut premiul III pe țară la cel de-al III-lea concurs al formațiilor artistice de amatori. La cel de-al IV-lea concurs echipa de teatru german din comună a ajuns și mai departe, obținînd premiul II pe țară. În cadrul aceluiași concurs fanfara din Prejmer, alcătuită din țărani și muncitori din industria locală, condusă de încăldătorul Ernest Fleps, cum și brigada artistică de agitație romînă au obținut premiul I și respectiv II în întrecerea cu cele mai bune formații de același fel din regiunea Stalin.

Poposind zilele acestea în Prejmer, am avut prilejul să ne convingem și la fața locului că într-adevăr activitatea cultural-artistică de-aici merită pe bună dreptate numai cuvinte de laudă.

Desfășurîndu-se în jurul căminului cultural „Ștefan Gheorghiu" din localitate, de sub conducerea profesorului Mircea Biberc, această activitate este pe cît de rodnică, pe atît de variată.

Așa, bunăoară, aici mai activează o echipă de teatru romîn, alcătuită din țărani și muncitori și care numai în ultimii doi ani a prezentat la Prejmer și în satele învecinate nu mai puțin de 12 piese de teatru, o brigadă artistică de agitație germană, singura de acest fel din regiune, un dublu terțet de flaute, alcătuit din muncitori și țărani colectiviști de la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din Prejmer și condus de profesoara Anna Schunn.

Dar asta nu e tot. Se cuvine să pomenim și de echipa de dansuri populare germane, ca și de echipa de dansuri populare romînești, de teatrul de păpuși romîn, proaspăt înființat și care pregătește de zor primul său spectacol, ca și de teatrul de păpuși german, nou înființat și el, care s-a și făcut remarcat cu primul său spectacol, obținînd premiul II pe raion la cel de-al IV-lea concurs al formațiilor artistice de amatori.

După cum vedeți, la Prejmer sînt multe formații artistice, sînt mulți artiști amatori, ale căror producții, așa cum am avut prilejul să auzim, sînt mult apreciate de spectatorii de toate vîrstele. Că e așa, o dovedește faptul că la manifestările artistice care au loc în sala de spectacole a căminului cultural vin nu mai puțin de 4—500 de spectatori. Și prețuirea aceasta este binemeritată, fiindcă artiștii amatori din Prejmer își dau toată silința să ofere publicului spectacole de calitate.

Și izbutesc, căci pun mult suflet în această îndeletnicire. Din rîndul lor am vrea să menționăm pe țăranul întovărășit Ioan Iuga din echipa de teatru și brigada de agitație, Viorica Mazăre, Ioan Plotsch, președintele uneia din întovărășirile agricole din comună, care cîntă în fanfară alături de feciorul său, tehnicianul legumicol Gustav Schenker, Nicolae Bocîrnea, Ioan Stelea, muncitorul Ștefan Dezsö și alții.

La 1 decembrie a avut loc la Prejmer festivitatea de deschidere a „Lunii culturii". La această festivitate și-au dat concursul fanfara, cvartetul vocal, dublul terțet de flaute, brigăzile de agitație romînă și germană, echipa de teatru romîn, cu piesa „Bucuroși de oaspeți", și echipa de teatru german, cu piesa „Gîlceava femeilor", a cărei acțiune se petrece într-o gospodărie agricolă colectivă.

La 8 decembrie brigada de agitație romînă și echipa de teatru romîn din Prejmer s-au deplasat în satul Stupini, în vreme ce la Prejmer a dat o reprezentație o echipă artistică a Atelierelor de automotoare din Orașul Stalin.

În cadrul decadei culturii minorităților naționale, cvartetul vocal și brigada de agitație germană din Prejmer vor participa la o manifestare artistică pe regiune. În aceeași vreme 8 formații artistice din comună vor lua parte la un concurs special pe raion, organizat în cadrul „Lunii culturii". Pentru manifestările din cadrul „Săptămînii dramaturgiei originale", echipa de teatru romîn și echipa de teatru german pregătesc piesele „Omul cu mîrțoaga" și respectiv „Familia Hannemag".

Manifestările cultural-artistice care se desfășoară în aceste zile la Prejmer sînt strîns împletite cu munca ce se duce aici pentru socializarea agriculturii.

IGOR BLOCK

„Săptămîna cărții"

Între 16 și 22 decembrie, în cadrul „Lunii culturii", se organizează în toată țara „Săptămîna cărții", importantă sărbătoare a creației originale romînești și a minorităților naționale. În aceste zile, vitrinele librăriilor se vor îmbogăți cu noi apariții literare, spre bucuria milioanelor de cititori.

Maestrul Mihail Sadoveanu se prezintă cititorilor la această sărbătoare a cărții cu volumul XI din „Opere" și cu valoroasa sa evocare istorică „Frații Jderi". Mihai Beniuc se înfățișează cu două volume de versuri intitulate „Călătorii prin constelații" și „Meșterul Manole".

Prozatorii sînt bine reprezentați. În această săptămînă cititorii noștri vor afla în librării romanele: „Ion Sînta" de Ion Marin Sadoveanu, „Stațiile nu rîd niciodată" de Francisc Munteanu, „Furtuna stîrnește valurile" de Șerban Nedelcu, „Cezar Dragoman" vol. I și II de Al. Sever, „Drumuri" de Maria Vlad, „Dincolo de pădurea vieneză" de Traian Uba.

Sărbătoarea cărții originale a început. Ea va demonstra convingător succesele dobîndite de scriitorii noștri în anii de democrație populară.

Cum să îngrijim pomii roditori pe timpul iernii

E bine să știm

Acum, pe timpul iernii, cultivatorii trebuie să profite de răgazul care-l au și să-și îndrepte atenția spre executarea unor munci deosebit de importante pentru soarta viitoarei recolte de fructe și anume: curățatul și stropitul pomilor roditori. În rîndurile ce urmează amintim cîteva din principalele reguli ce trebuie respectate în efectuarea acestor lucrări.

Fructele zbîrcite (mumificate) rămase pe pomi, culburile de omizi se vor aduna și arde. Crengile uscate și atacate de dăunători trebuie de asemenea înlăturate. Se va avea grijă însă ca la tăierea crengilor să nu se lase nici un ciot care ar putea servi drept culbar pentru diferite boli și dăunători. Rănile cu diametrul mai mare decît al unei monede de 50 de bani, provenite din tăierea uscăturilor, se ung cu unguient horticol sau cu vopsea.

Se știe că cea mai mare parte din dăunătorii pomilor fructiferi își depun peste iarnă ouăle în crăpăturile scoarței. Pentru a le îndepărta este nevoie să răzuim cu atenție scoarța pomilor, operație prin care îndepărtăm totodată mușchii și lichenii aflați pe trunchi. Înainte de a începe lucrarea vom avea grijă să așternem sub coroana pomului prelate, pături, rogojini etc. pentru a aduna materialul răzuit. Materialul strîns se arde. Răzuitul scoarței trebuie făcut cu multă grijă pentru a nu răni părțile vii ale pomilor. La pomii bătrîni operația aceasta se execută cu perii de sîrmă și răzuitoarea, iar la cei tineri cu perii din rădăcini.

După ce pomii au fost curățați se poate începe stropitul lor cu diferite soluții. ÎN ACEASTĂ PRIVINȚĂ AMINTIM POMICULTORILOR CĂ ESTE CU TOTUL GREȘIT SĂ SE STROPEASCĂ POMII FĂRĂ A-I CURĂȚA, DEOARECE ÎN FELUL ACESTA TRATAMENTUL NU-ȘI MAI ATINGE SCOPUL.

În general stropirile de iarnă la pomii roditori se fac cu ulei horticol în concentrație de 5 la sută sau cu substanțe numite D.N.O.C. (cresolux, sandolin, pasta D.O.C. în concentrația arătată pe ambalaj), împotriva păduchelui din San Jose (larva) și a păduchilor țestoși.

Se mai poate face stropitul cu zeamă sulfocalcică în concentrație de 15—20 la sută contra putregaiului brun, a rapănului, mușchilor și lichenilor, precum și cu zeamă bordeleză în concentrație de 2 la sută (mai ales contra rapănului).

Stropitul pomilor se execută cu pompe cu presiune cuprinsă între 10—12 atmosfere, fie portabile, carosabile, cu motor, trase de animale sau autotractate etc. Aceste pompe se găsesc la secțiile agricole regionale, raionale și chiar la unele sfaturi populare comunale.

În ceea ce privește procurarea materialelor necesare combaterii și modul de folosire, pomicultorii trebuie să se adreseze organelor agricole de la sfaturile populare raionale care au obligația să le dea tot sprijinul în această acțiune.

Rezultate ale stînelor cooperatiste

În acest an au funcționat în întreaga țară 3.200 stîne cooperatiste, în care țăranii muncitori au avut înscrise peste 900.000 oi mulgătoare. Producția de lapte și produse lactate obținută de către stînele cooperatiste și care a fost valorificată prin cooperativele de consum s-a ridicat la aproape 10 milioane de litri de lapte.

Pentru sezonul de iarnă

În vederea unei bune aprovizionări pe timpul iernii, unitățile cooperației de consum au depozitat numai în ultima lună peste 280 vagoane de legume și fructe (cartofi, ceapă, morcovi, mere etc.). Cantități mari au depozitat unitățile cooperatiste din regiunile Ploești, București, Bacău, Regiunea Autonomă Maghiară și altele.

PRELUĂRI DIN CONTRACTE

I.C.I.L. Giurgiu, regiunea București, a reușit ca pînă la începutul lunii noiembrie să-și îndeplinească planul la preluările de lapte contractat cu producătorii agricoli. Printre producătorii contractanți care au predat înainte de termen laptele de vacă și oaie se numără și Ecaterina Pavel din satul Bălanu. Ea a predat cantitatea de 9.000 litri și a încasat peste 13.000 lei, iar Călin Sprințoiu din orașul Giurgiu care a predat cantitatea de 10.000 litri lapte de vacă a încasat 14.500 lei.

Un exemplu deosebit de grăitor a dat gospodăria agricolă de stat Giurgiu, care în 10 luni a livrat I.C.I.L.-ului cantitatea de 108.025 litri lapte de vacă, depășindu-și planul contractual cu 37 la sută.

Cumpără mărfuri de sezon

Ținînd seama de cererea de consum a populației, cooperativele sătești s-au aprovizionat cu toate cele necesare pe timp de iarnă. În fotografie: țărani muncitori din comuna Gighera, regiunea Craiova, cumpărînd încălțăminte de piele de la magazinul cooperativei de consum din comuna lor.

Licheaua

Mă aflam în primăvara trecută la gospodăria agricolă de stat din F. Am picat acolo tocmai la o adunare. Se purtau discuții aprinse în legătură cu treburile gospodăriei. Cu acel prilej, l-am cunoscut pe Grigore Ion. Parcă îl văd și-acuma. Scurt și îndesat, cu ochii mici și cu mustața în furculiță, a cuprins cu privirea întreaga sală. Și-a trecut o mînă prin părul castaniu, lucios, și a zîmbit slugarnic, la Vasile Dinescu, directorul gospodăriei. Palid și cu fruntea încrețită, acesta stătea pe scaun și se frămînta. Cei care vorbiseră înaintea lui Grigore îl criticaseră aspru.

„Nu te frămînta și nu mai fii necăjit, spuneau, parcă, ochii lui Grigore. Să vezi ce le fac eu! Prietenul la nevoie se cunoaște".

În clipa următoare, a fixat cu săgețile ochilor pe un bărbat negricios și glasul lui a răsunat aspru:

— I-am ascultat adineauri pe Ionescu Ștefan și pe Paul Chiriță. Sînt indignat, tovarăși! Asta nu e critică. E o insultă la adresa directorului nostru. O acuzație calomnioasă!

S-a oprit o clipă din vorbă, a tras aer în piept și a privit din nou la director: „Vă place cum am început?" voia parcă să-l întrebe.

— Nu, în-țe-leg! a reluat el deodată, cu un ton ridicat, apăsînd pe fiecare silabă. Ce urmăresc tovarășii ăștia?

A privit pe de-asupra adunării, așteptînd parcă un răspuns și a continuat, cu voce mai liniștită:

— Să luăm lucrurile pe rînd. Pentru ce a fost acuzat aici conducătorul nostru? Iată:

S-a spus că tovarășul director nu știe să conducă...

— Și chiar nu știe, a sunat o voce groasă în spatele meu.

— Cine a afirmat acest lucru? a adăugat Grigore, fără să ia în seamă vocea din sală. Ionescu Ștefan, care n-a fost în stare să conducă nici o brigadă și din această cauză, directorul gospodăriei l-a schimbat.

— Ba l-a schimbat pentru că l-a criticat în ședință, a adăugat vocea din spatele meu.

— Vreau să-l întreb pe Ionescu Ștefan, a țipat Grigore. A uitat în ce situație se afla gospodăria înainte de a fi numit tovarășul Dinescu director? Dac-a uitat, să-i amintesc eu. Era o adevărată paragină. Peste tot domnea haosul. Colectivul întreg intrase în descompunere. Da' tovarășul Dinescu a fost mînă de fier și-a introdus ordinea.

— Nici acuma nu sîntem într-o situație mai bună, a rostit cineva din fundul sălii. Are dreptate Ionescu. Anul trecut, recoltele noastre au fost slabe, pentru că n-am îngrijit bine semănăturile. În anul acesta, am întîrziat cu însămînțările! Tovarășul director s-a ținut toată iarna de vînătoare, în loc să se îngrijească de reparația mașinilor...

— Dacă ai ceva de spus, înscrie-te la cuvînt!... Te rog să nu mă întrerupi! i-a zis înțepat Grigore. De ce e vinovat directorul? Nu știe toată lumea că n-am avut piese? El a făcut raport. A cerut piese, dar Trustul regional nu ne-a dat. Prin urmare, au fost cauze obiective. Vinovate sînt cauzele obiective. Vinovați sîntem și noi, care în loc să ne unim în jurul tovarășului director și să-i întărim autoritatea, venim aici cu tot felul de calomnii... Ne agităm și căutăm nod în papură.

Grigore Ion se opri din nou, privi triumfător întîi la director apoi la omul de lîngă el. După aceea, își răsuci un vîrf al mustății și încruntîndu-se pe neașteptate, strigă:

— Resping cu indignare acuzațiile aduse directorului nostru. Ștefan Ionescu a spus aici că în gospodăria noastră sînt prețuiți numai lingușitorii. E o minciună sfruntată. Are o răfuială personală cu tovarășul director și vine cu acuzații nedrepte. Propun să fie analizată adînc purtarea lui Ionescu și să o discutăm într-o plenară sindicală...

Încredințat că discursul său a avut un mare succes, Grigore Ion a zîmbit încă odată mieros spre Vasile Dinescu, care-l privea recunoscător.

După șase luni, întîmplarea a făcut să trec iarăși pe la gospodăria agricolă de stat din F. Colectivul se afla din nou în ședință. Erau aproape aceeași oameni. Lipsea doar Vasile Dinescu — fostul director. Cînd am intrat eu, la tribună se afla un bărbat înalt și voinic, noul director al gospodăriei.

— V-am expus planul de măsuri pentru îmbunătățirea muncii, tovarăși, tocmai spunea directorul împăturind niște hîrtii. Vă rog să vă înscrieți la cuvînt și să faceți propuneri... Cine se-nscrie? a adăugat el privind pe de-asupra mulțimii.

Din băncile din fund, s-a ridicat o mînă și a răsunat o voce:

— Eu, Grigore Ion, tovarășe director!...

— Poftim...

Palid de emoție, Grigore Ion s-a ridicat în picioare. A dus mîna la frunte ștergîndu-și o nădușeală închipuită și a privit chipul directorului care-i zîmbea încurajator.

— Înainte de a vorbi despre planul de măsuri, vreau să spun cîteva cuvinte despre munca noastră de-aici, din gospodărie, a început Grigore cu voce mieroasă. E necesar să-l informăm pe tovarășul director asupra lipsurilor și greutăților existente.

A observat că directorul a clătinat iarăși din cap în semn de aprobare și a continuat, întărindu-și glasul:

— În gospodăria noastră, situația nu e deloc strălucită, tovarășe director. Fosta conducere s-a dovedit incapabilă. Tovarășul Vasile Dinescu era un om nepriceput și îngîmfat. Îi plăcea să fie lingușit și nu îngăduia să i se arate lipsurile. Gîtuia critica și persecuta pe cei care nu erau de părere cu el. Nu vreau să vorbesc de mine personal. Să-l luăm, de pildă, pe tovarășul Ionescu Ștefan care a suferit mult din partea fostului director.

Așa era fostul nostru director: un om învechit, retrograd, gîtuitor al criticii, înfumurat, birocrat și incapabil, a subliniat Grigore. Mulțumim Trustului regional că a luat măsuri radicale și l-a înlăturat. Dacă nu vă numea pe dumneavoastră, tovarășe Bunescu, nu știm ce s-ar fi întîmplat. Poate că...

Grigore Ion s-a uitat din nou la director. L-a văzut încruntat și s-a întrerupt din vorbă. A tușit și și-a îndreptat privirea în restul sălii. În fund, a văzut zîmbetul batjocoritor al unui muncitor și s-a înfuriat:

— Sînt unii printre noi care susțin că fostul director a avut și calități. E o eroare! Eu l-am cunoscut bine și i-am simțit „calitățile" pe spinarea mea. Susțin. Era un om nepriceput și îngîmfat...

— Lasă-l pe Dinescu! Spune ceva despre planul de măsuri. Ce propuneri faci? l-a întrerupt, aspru, noul director.

— În legătură cu planul nu am decît o propunere, a bîiguit Grigore. Este un plan foarte bun dar... Vă rog să mă iertați că îndrăznesc, să arăt și eu cîteva lipsuri — a adăugat pe un ton slugarnic. De pildă, nu se pomenește nimic despre mijloacele de transport... Ar trebui să se cumpere și un turism pentru direcție... Și nu-mi place cum e bătut la mașină. Uite, în loc de cramă, dactilografa a scris hram... Iar în loc de noi, a zis „boi". Asta e o insultă la adresa muncitorilor și tehnicienilor gospodăriei. Tovarășa dactilografă, care a fost unealta vechii conduceri, care s-a ținut numai de intrigi, trebuie pusă la punct. Nu vom îngădui să mai producă zîzanie între noi...

Zilele trecute l-am întîlnit din nou pe Grigore Ion. Îmbrăcat cu un palton ponosit, cu o servietă în mînă, era în gară și aștepta trenul. Cînd m-a văzut, mi-a dat bună ziua îndoindu-se de mijloc și s-a apropiat de mine.

— Tot la ziar lucrezi, tovarășe? m-a întrebat.

— Tot acolo! Dar dumneata? Tot la gospodăria de stat?

Grigore a clătinat din cap:

— Nu mai sînt acolo. Nu m-am împăcat cu noul director și am plecat. E un om ranchinos, care nu suferă critica...

Și a plecat grăbit, temîndu-se parcă să nu-l mai întreb și despre alte lucruri.

— Licheaua! Am auzit o voce în timp ce Grigore se îndepărta.

M-am întors. În spatele meu era un bătrînel pirpiriu, pe care-l cunoscusem tot la gospodăria agricolă de stat din F. Am vrut să-l întreb ceva despre Grigore, dar n-am avut timp. În gară, tocmai intrase acceleratul de București...

ȘERBAN NEDELCU

ROADE ALE HĂRNICIEI COLECTIVE

Unele observaţii privind realizarea planului de producţie în gospodăria colectivă din comuna Stoicăneşti, raionul Drăgăneşti-Olt

PLANUL...

Adunare generală. Tudose, preşedintele, îşi orînduieşte hîrtiile. În dreapta, contractul de lucrări cu S.M.T. Radomireşti. În stînga, proiectul planului de producţie pe 1957. În faţă, un dosar mai voluminos — darea de seamă pe anul 1956.

Întîrziaţii intră grăbiţi, privesc masa acoperită cu hîrtii şi caută să se aşeze cît mai comod ca pentru o şedinţă lungă.

...S-a terminat citirea dării de seamă. Colectiviştii sînt şi nu prea sînt mulţumiţi de munca lor. Moş Ţapal socoteşte că puteau face mai mult. Deci atenţie la plan. Un plan bun — acesta ne trebuie acum, îşi spuneau ei. Şi colectiviştii s-au străduit să întocmească un plan bun. Cît au reuşit în străduinţa lor se va vedea mai tîrziu.

OAMENI ŞI PĂMÎNT...

Două au fost elementele planului de producţie care au stat în centrul atenţiei colectiviştilor: oamenii, adică forţa de muncă, şi pămîntul, adică principalul mijloc de producţie. Trebuia ca fiecărui om capabil de muncă să i se asigure de lucru. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, trebuia ca întreaga suprafaţă de 1.100 de hectare să fie muncită cu numărul de oameni existenţi în gospodărie. Raportat numărul braţelor de muncă la suprafaţă, reiese că de fiecare colectivist revin în medie cam 2 ha. De aici gospodăria a tras concluzia că are forţă de muncă mai mult decît suficientă. Pentru a asigura de lucru tuturor colectiviştilor, consiliul de conducere a socotit necesar să treacă în plan cultivarea acelor plante care cer multă muncă dar aduc în schimb venituri mari. De aceea s-a prevăzut, printre altele, amenajarea unei orezării pe 50 de hectare.

Pe scurt, pămîntul a fost în aşa fel împărţit pe culturi încît fiecărui colectivist i-au revenit în medie prin plan 138 de zile-muncă pe an. Totodată s-a căutat, pe cît a fost cu putinţă, să nu existe o mare diferenţă între numărul de zile-muncă ce revine unui colectivist din brigăzile de cîmp şi numărul de zile-muncă planificat pentru un om ce lucrează la ferma zootehnică sau în ateliere. Aceasta pentru a se evita eventualele nemulţumiri şi consecinţa lor firească: instabilitatea oamenilor în brigăzi, lipsa de la muncă.

CUM POT FI OBŢINUŢI BANI...

O dată cu împărţirea pămîntului pe culturi şi a oamenilor pe brigăzi, întocmirea planului nu s-a terminat. „Avem nevoie de bani, au spus unii colectivişti. De unde-i scoatem?" „Din cultura orezului şi a pepenilor", au răspuns unii. „Din ferma de animale", au completat alţii. S-au făcut socoteli şi a reieşit că banii obţinuţi din creşterea animalelor, cultura orezului, plantelor medicinale etc., nu acoperă nevoile gospodăriei şi ale colectiviştilor. Trebuiau găsite şi alte izvoare de venituri băneşti. Cînd o gospodărie întreagă ia parte la întocmirea unui plan nu-i greu să găseşti asemenea izvoare. De aceea, s-au şi găsit uşor. O fermă de păsări de apă la Boian unde-i o baltă potrivită pentru creşterea lor. O cultură nouă: sorgul care, de asemenea, aduce bani buni. Dar nici veniturile băneşti ce urmau să le aducă noile ramuri nu acopereau nevoile. Gospodăria trebuie să obţină bani fără a mai crea deocamdată ramuri noi; folosirea forţei de muncă şi a pămîntului fusese deja planificată. Tot socotind, colectiviştii au ajuns la concluzia că producţia de grîu şi porumb, rămasă după îndeplinirea obligaţiilor contractuale şi reţinerea fondurilor statutare, nu numai că acoperă nevoile de hrană ale colectiviştilor şi animalelor, dar asigură şi un mare surplus. De aceea, ei au propus ca o parte din acest surplus să fie contractat cu statul.

Aşa au şi făcut. O treime din veniturile băneşti ale gospodăriei provin din valorificarea grîului şi porumbului. În altă parte se va vedea că gospodăria putea contracta şi mai mult.

Planul a fost votat. Cum au muncit colectiviştii pentru a-i da viaţă?

Un ciopor din cele peste 1.800 de oi care le are gospodăria

Toţi la muncă

Calculul era clar: cele 75.000 de zile-muncă planificate, pot fi realizate. Există pentru aceasta destulă forţă de muncă.

★

Am încercat să aflu de la conducătorii gospodăriei pe cîţiva dintre membrii care nu dovedesc la muncă destulă tragere de inimă. N-am aflat. Convinşi de însemnătatea muncii lor, colectiviştii nu concep să lipsească de la lucru.

Cifrele sînt cum nu se poate mai edificatoare: cele 452 braţe apte de muncă în tot timpul anului, au realizat în medie, fiecare, peste 180 de zile-muncă. Valoarea acestei realizări apare şi mai clar, dacă continuăm calculul. Din cele 82.100 zile-muncă total consumate, numai 5.010 zile-muncă au fost cheltuite în sectorul administrativ. Participarea regulată la muncă şi cheltuirea unui cît mai mare număr de zile-muncă în activităţi DIRECT PRODUCTIVE chezăşuiesc prosperarea neconteniţă a gospodăriei şi deci a colectiviştilor înşişi, lucru de care s-a ţinut seama la colectiva din Stoicăneşti.

Sînt numeroşi colectiviştii care împreună cu 2-3 membri de familie au realizat peste 900 zile-muncă. Dintre aceştia, gospodăria se mîndreşte îndeosebi cu Mihalcea Carol — pe care-l vedeţi în fotografie — Dumitru Dolcaru, Constantin Ghinescu, aflaţi aproape permanent acolo unde munca a fost mai grea şi mai grabnică.

Ceva despre folosinţa pămîntului

Despre pămînt am vorbit şi mai la început. În treacăt aminteam acolo că cei care au întocmit planul s-au străduit ca, în raport cu numărul braţelor de muncă şi nevoile gospodăriei, să dea pămîntului o bună folosinţă. Acum să vedem dacă au reuşit. Planul n-a fost respectat întocmai. Condiţiile naturale nepriincioase au creat această situaţie. Pare curios, dar acesta e adevărul: nerespectarea planului din motive independente de voinţa colectiviştilor a dus la o mai bună structură a culturilor, la o mai justă folosinţă a pămîntului. Astfel, grîul care, potrivit planului, ar fi trebuit să ocupe mai mult de jumătate din terenul arabil a fost cultivat pe o suprafaţă ceva mai mică. A crescut în schimb suprafaţa însămînţată cu porumb care fusese fixată iniţial la numai 200 hectare. Amîndouă culturile au ocupat circa 85 la sută din terenul arabil. Pentru zona în care se află gospodăria, suprafaţa ocupată cu grîu e totuşi prea mare. Deci această suprafaţă mai trebuie încă redusă în favoarea porumbului şi a plantelor care dau exclusiv producţie-marfă.

Întrucît gospodăria colectivă are destule braţe de muncă se poate stabili o mai justă proporţie între păioase şi prăşitoare. Proporţia trebuie să fie aceea care permite o rotaţie a culturilor corespunzătoare cerinţelor agrotehnice. Este necesar ca gospodăria să mărească suprafaţa cultivată cu porumb, atît pentru boabe cît şi pentru siloz pe seama ovăzului şi a altor culturi mai puţin rentabile.

Deci planificarea folosinţei pămîntului în gospodăria din Stoicăneşti n-a fost fără de greşeală. Desigur că pe viitor aceste greşeli vor fi evitate pe cît cu putinţă.

Se string roadele

Dinspre Boian, dinspre Sodol, şiruri, şiruri, carele, scîrţîind sub greutatea rodului, se îndreaptă spre sat.

E o mare lipsă de saci, nu ajung pătulele, magaziile. — nopţile sînt neliniştite sub îndemnurile la grabă.

Ah, ce puţin înseamnă două autocamioane! Oamenii abia pridideşc...

De prin august pînă la sfîrşitul lui noiembrie cam aceasta a fost imaginea dominantă a Stoicăneştilor.

Carele, care pînă mai acum o lună se îndreptau pline doar în 3—4 direcţii — gospodăria îşi are magaziile în mai multe locuri — împînzesc din nou satul. Tot încărcate. Opresc pe la casele oamenilor. Sacii grei sînt luaţi zdravăn de legături.

Cine şi-a făcut patul şi magazie noi are mai puţine griji. Altfel ce nu încape trebuie lăsat în încăperile gospodăriei şi nici acolo nu mai e loc.

Unde să pună Răduţ Ivan răsplata celor 815 zile-muncă? 8 kg grîu la ziua-muncă înseamnă peste 6.500 kg sau 406 bănicioare. Cu porumbul, altă bătaie de cap — are de adăpostit aproape 5.000 kg. Başca ceapa, floarea-soarelui, nutreţul. Numai cu banii — vreo 5.000 lei — nu l-a venit greu colectivistului. De cîte lucruri nu mai ai trebuinţă într-o gospodărie!

Şi în timp ce carele se opreau pe la casele oamenilor, autocamioanele au străbătut de sute de ori drumurile spre Drăgăneşti şi Radomireşti.

Colectiviştii însoţitori au deşertat în încăperile bazelor de recepţie grîul şi porumbul contractat. S-au întors cu 203.600 lei. În afară de cei 143.757 lei încasaţi pentru sorg, pepeni şi coreandru.

Oamenii strînseseră rodul bogat al holdelor...

NICI O ZI IROSITĂ

După cum aţi observat, numărul de zile-muncă planificat la începutul anului, a fost depăşit cu 7.100. S-a săvîrşit oare o greşeală? Analiza consumului de zile-muncă dă răspuns la această întrebare: nu s-a procedat greşit prin sporirea numărului de zile-muncă. Într-adevăr la cultura porumbului — pentru a lua doar un singur exemplu — s-au consumat în plus 2053 de zile-muncă.

Această depăşire a fost necesară pentru a acoperi volumul de lucrări cerut de buna îngrijire a încă 70 de ha însămînţate peste plan cu porumb, în locul altor culturi prevăzute cu un număr mai mic de lucrări, cum e, de pildă, orzul. Buna chibzuială şi-a spus şi de astă dată cuvîntul. Sporind suprafaţa cultivată cu anumite culturi, colectiviştii au avut grijă să nu consume mai multe zile-muncă la hectar decît era prevăzut iniţial. Ba la porumb, s-au cheltuit chiar mai puţine.

Astfel faţă de 57 zile-muncă planificate a se consuma la un ha, s-au consumat numai 48,8 zile muncă. Folosirea raţională a braţelor de muncă, justa lor repartizare, sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Radomireşti au contribuit într-o măsură hotărîtoare la obţinerea producţiei planificate şi chiar la însemnate depăşiri. La principalele culturi s-au obţinut următoarele producţii:

Cultura	planificat kg la ha	realizat kg la ha
Grîu	1.600	2.020
Porumb	3.000	3.185
Secară	1.400	1.454

Datele cuprinse în tabelul de mai sus, vorbesc de la sine. Peste 18 vagoane de grîu şi aproape 5 vagoane de porumb — acesta este sporul de producţie obţinut de gospodărie ca rezultat al muncii însufleţite depuse de membrii săi.

Singura cultură care a „înghiţit" mai multe zile-muncă, decît se planificase a fost orezul. Dar şi aici consumul mare de zile-muncă e justificat. Gospodăria a cultivat pentru prima dată orez. Şi l-a cultivat într-un teren neamenajat fapt ce a necesitat multă muncă pentru construirea canalelor de irigaţie.

Bilanţul muncii pe anul care s-a scurs subliniază hărnicia şi priceperea colectiviştilor din Stoicăneşti. Consumul mai mare de zile-muncă este justificat de sporurile de recoltă obţinute. Important este că nu s-au irosit zile-muncă.

Gospodăria atrage privirile tuturor

Patru întovărăşiri fiinţau pe vară.

Acum sînt numai trei. Şi nici acestea cu numărul de membri pe care îl aveau cu 4 luni în urmă. Ce s-a întîmplat cu una din întovărăşiri? Uşor de răspuns. Membrii ei au intrat în gospodăria colectivă.

Doar treburile gospodăreşti care mai sînt de făcut, îi împiedică pe colectivişti să se întrunească zilnic în adunare. Ordinea de zi nu-i greu de stabilit. E mereu aceeaşi: „Primirea de noi membri".

Preşedintele primeşte zilnic cîte 10-15 cereri. Una-i scrisă pe o foaie liniată luată pe semne din caietul fiului şcolar, alta pe hîrtie mai groasă cu marginile mai mult sau mai puţin drepte. În toate se exprimă însă o singură dorinţă: „rog să fiu primit în gospodăria colectivă".

Numărul acesta mare de cereri este cel mai bun certificat de hărnicie pentru colectiviştii din Stoicăneşti.

Agitatori prin munca pentru care au fost răsplătiţi material, colectiviştii sînt acum aceiaşi pricepuţi agitatori pe tărîmul popularizării belşugului colectiv.

Intrarea continuă în gospodărie a noi membri, este o răsplată morală cu nimic mai prejos decît cea materială.

Sugestii...

● Fondul de bază trebuie dezvoltat ● *Rezultate încă nesatisfăcătoare la fermele zootehnice* ● Se pot contracta mai multe cereale

Nu ne-a trecut prin gînd ca subliniind meritele colectiviştilor pentru întărirea gospodăriei lor, să trecem cu vederea deficienţele ce se mai fac simţite în această unitate. Cu atît mai mult cu cît ele pot şi trebuie să fie lichidate acum, o dată cu întocmirea planului de producţie.

Trei ni se par a fi problemele principale asupra cărora gospodăria trebuie să-şi îndrepte în primul rînd atenţia.

★

Dispunînd de un fond obştesc chibzuit dezvoltat, colectiva şi-a propus să construiască în 1957 magazii pentru înmagazinarea cerealelor, grajduri pentru animale, silozuri. N-a construit nimic. Urmarea? În camerele unei clădiri de la punctul Boian sînt depozitate aproape 25 de vagoane de grîu. Multe vagoane de porumb sînt adăpostite pe cîmp, în clăi de coceni. 11 oameni fac de pază acestor adăposturi improvizate. O parte din boii de muncă sînt adăpostiţi în saivane, iar oile stau în curtea fermei.

Paguba nu-i mică. Dimpotrivă. Şobolanii, aproape distruşi în anii din urmă prin deratizare, se înmulţesc din nou. În parte, pe seama porumbului colectivei. Fără să mai vorbim de atîtea alte neajunsuri şi pagube.

★

O altă problemă a rămas încă nerezolvată.

Faţă de posibilităţile imense de care dispune gospodăria, dezvoltarea fermelor de animale merge mult prea încet. La ferma de vaci situaţia e pe cale de a se îndrepta. Pe lîngă cele 11 capete cumpărate, vor mai fi cumpărate, deocamdată, încă 4 vaci. Un delegat s-a şi deplasat pentru procurarea lor.

La ferma de porci lucrurile continuă să stea însă prost. În maternitatea construită acum doi ani sînt adăpostite 24 scroafe, 21 dintre ele au fătat peste 260 de purcei în cursul anului 1957. E de necrezut, dar gospodăria n-a reţinut nici măcar un animal pentru îngrăşare. Toţi purceii au fost vînduţi cînd au ajuns la greutatea de 5-6 kg fiecare.

Dacă ţinem seama că recolta de porumb a fost, după cum aminteam, de 86 vagoane, precum şi de avantajele foarte mari pe care le aduce creşterea porcilor, ne apare şi mai clar de ce situaţia de pînă acum nu trebuie să mai dăinuie.

★

Punînd faţă în faţă doar două cifre, desprindem o altă importantă deficienţă. 8 kg grîu şi 6 lei. Ambele cifre reprezintă răsplata unei zile-muncă. (E de la sine înţeles că s-au mai dat la zile-muncă şi multe alte produse).

Observaţi că s-a distribuit foarte mult grîu şi puţini bani. Şi doar oamenii nu au nevoie numai de grîu şi porumb — numai de produse agricole.

Parţial, situaţia se poate îndrepta prin dezvoltarea altor sectoare aducătoare de mari venituri băneşti, îndeosebi prin creşterea unui număr sporit de animale de producţie. Creşterea veniturilor trebuie să se realizeze paralel şi pe altă cale. Ţinînd seama atît de nevoi cît şi de posibilităţi trebuie luată măsura de a se contracta cu unităţile de stat cantităţi mai mari de cereale.

Calculată valoric, în 1957 producţia marfă-grîu a reprezentat mai puţin de 17 la sută din valoarea producţiei globale, iar cea de porumb abia de a ajuns la 20 la sută, ceea ce înseamnă puţin — fapt recunoscut şi de numeroşi colectivişti care vînd astăzi individual o parte din produsele primite. Astfel, colectivistul Nicu Ştirbu — pentru a lua numai un singur exemplu — a vîndut nu mai puţin de 3.500 kg de grîu, 3.600 kg porumb şi 900 kg de floarea-soarelui. Aceste produse îi prisoseau.

Contractînd cantităţi sporite de cereale, pe de o parte, gospodăria şi fiecare colectivist se bucură de însemnate avantaje potrivit prevederilor contractuale, iar pe de altă parte contribuie la creşterea în măsura necesară a fondului centralizat al statului.

Intărim baza furajeră

Sporul în greutate obţinut pînă acum în gospodăria noastră la tineretul taurin, de diferite vîrste, constituie un succes deosebit al muncitorilor şi tehnicienilor care răspund de această categorie de animale. Nu este vorba numai de depăşirea globală a sporului planificat pe total tineret taurin, ci şi de depăşirea planului prevăzut pentru fiecare din cele 4 categorii de tineret: 0—6 luni; 6—12 luni; 1—2 ani şi 2—3 ani cu 291, 193, 313 şi respectiv 200 de kg. Din păcate, nu sîntem îndreptăţiţi să spunem acelaşi lucru şi despre sporul realizat la tineretul porcin. Într-adevăr, la această categorie creşterea în greutate nu este mulţumitoare.

Cauza principală care provoacă această situaţie a existat şi în anii trecuţi: insuficienţa furajelor concentrate. În fiecare an se întocmesc planuri de aprovizionare cu furaje în cantităţile şi sortimentele indicate de ştiinţă, dar tot în fiecare an se consumă cantităţi mai mici şi mai puţin variate de furaje concentrate decît cele care apar în plan. Metoda substituirii furajelor, deşi este larg aplicată în gospodăria noastră, nu a putut suplini lipsa furajelor necesare în special în hrana animalelor tinere.

Este bine cunoscută buna influenţă a hrănirii cu furaje variate asupra dezvoltării animalelor tinere. Gospodăria noastră nu posedă însă suficient teren arabil pentru a acoperi din producţie proprie necesarul de concentrate. Din această pricină ea este nevoită să apeleze la achiziţii, care aproape regulat nu se pot realiza. Să ilustrăm aceasta cu un exemplu: în anul acesta s-au prevăzut pentru întregul sector zootehnic al gospodăriei următoarele cantităţi de furaje: 96 tone orz, 69 tone ovăz, 119 tone porumb, 51 tone mazăre, 45 tone tărîţe şi 40 tone şroturi. Evidenţa decontărilor de furaje arată însă cît se poate de limpede deficitul de care vorbeam. Astfel, pînă în prezent nu s-a consumat în mod real deloc mazăre. În ceea ce priveşte cantităţile de orz şi ovăz acestea au fost foarte mici. (27,5 tone şi respectiv 3,5 tone). De aceea, gospodăria a fost silită să practice o furajare unilaterală cu porumb, tărîţe şi şroturi, deşi nici acestea nu s-au găsit pe măsura nevoilor.

Dacă, cu toate acestea, noi am reuşit să realizăm sporul în greutate planificat la tineretul taurin, aceasta se datoreşte mai întîi faptului că acest an a permis o excelentă hrănire a animalelor cu masă verde, şi în al doilea rînd, măsurii luate de noi de a mări cu 20 la sută faţă de anul trecut suprafaţa cultivată cu orz şi ovăz, prin desţelenirea unor păşuni slab productive şi prin folosirea unor terenuri din livadă. În ceea ce priveşte însă tineretul porcin, trebuie să precizez că, deşi aci mai acţionează şi alţi factori nefavorabili (amplasarea defectuoasă a grajdurilor determină slabe posibilităţi de scoatere a animalelor la păşune şi de aprovizionare cu apă), totuşi lipsa de furaje ca: mazăre, orz şi ovăz se resimte destul de mult.

Pentru aceste motive noi vom continua în anul următor să extindem culturile de orz şi ovăz şi anume le vom dubla, folosind în acest scop păşunile cu producţie mică de iarbă şi terenurile de sub livezi.

Ing. GHEORGHE GHIŢA
directorul gospodăriei agricole de stat Clucereasa, regiunea Piteşti

Amplasarea construcţiilor se poate face oricum?

Pentru ca noile construcţii de producţie, ce se ridică în gospodăriile agricole de stat, să aibă o eficienţă economică maximă, construirea lor trebuie făcută cu respectarea anumitor condiţii. Dintre acestea amplasarea raţională, conform unui plan de sistematizare, este foarte importantă. La rîndul său, planul de sistematizare trebuie conceput în cadrul unui plan de dezvoltare în perspectivă a gospodăriei de stat respective şi pe baza unor studii prealabile temeinice.

Se respectă această condiţie în toate gospodăriile de stat din regiunea Timişoara? Din păcate, constatările făcute la gospodăriile de stat Jimbolia, Cenei, Banloc şi Tolvadia nu sînt de natură a îndreptăţi un răspuns afirmativ. Astfel, la gospodăria de stat Jimbolia construcţiile de la centrul gospodăriei şi de la secţia teritorială Clari-vii sînt amplasate pe un teren jos, unde în urma ploilor mai abundente se strînge multă apă. În felul acesta, curtea şi terenul din jurul atelierului mecanic, al remizelor şi al altor construcţii direct productive devin, în zilele ploioase şi în timpul iernii, cu totul impracticabile. Toate acestea ar fi fost evitate dacă amplasarea construcţiilor s-ar fi făcut pe baza unor măsurători nivelitice prealabile. De altfel, amplasarea actuală a construcţiilor de la această gospodărie mai păcătuieşte şi prin faptul că se află la o distanţă de 1 km faţă de gară, ceea ce ocazionează anual cheltuieli de 1.000.000 de lei pentru transporturi, plus 500.000 de lei pentru uzura camioanelor. Situaţia ar putea fi îndreptată prin construirea unei linii C.F.R. de derivaţie de la halta Clari-vii care ar necesita investiţii de circa 1.000.000 lei. Cu toate acestea, deşi în condiţiile actuale se cheltuiesc anual sume mai mari decît costul investiţiilor pentru linia de derivaţie, nu se ia nici o măsură din partea organelor tutelare, în urma cererii gospodăriei, de a i se acorda fondurile necesare. O situaţie aproape identică se găseşte la gospodăria de stat Cenei unde, de asemenea, amplasarea construcţiilor s-a făcut departe de gară.

Un caz curios se prezintă la gospodăria de stat Banloc, secţia Pescuş. Pe lîngă faptul că aci construcţiile zootehnice, ridicate începînd din 1948 şi pînă în 1956, nu prezintă o aliniere raţională faţă de planitatea terenului, ridicarea lor nu s-a făcut conform unui plan de producţie de perspectivă bine stabilit. Aşa se face că destinaţia iniţială a multor construcţii a fost ulterior schimbată, fapt care a determinat cheltuieli suplimentare pentru transformările necesare noilor destinaţii. De exemplu, un grajd pentru cai a devenit grajd pentru vaci de lapte, un grajd de tineret porcin s-a amenajat ca grajd de cai, iar un grajd de tineret porcin a fost transformat în creşă pentru viţei.

Exemplele de mai sus dovedesc o oarecare superficialitate, care nu-şi poate găsi justificare în necesitatea de a se ridica grabnic cît mai multe construcţii în gospodăriile de stat. De aceea, concluzia ca în domeniul construcţiilor din agricultură să se depună mai multă grijă decît pînă acum se impune cu necesitate. Altfel, greşelile săvîrşite în acest sector se vor solda pe mai departe cu cheltuieli importante, care vor greva asupra preţului de cost al produselor agricole din gospodăriile de stat.

Ing. GHEORGHE ANDRA
din sucursala Băncii Agricole Timişoara
şi
SEB. PLEŞOIANU

Din experienţa anului agricol 1956-1957

Invăţăminte de preţ

(Observaţii asupra producţiei grîului de toamnă în regiunea Iaşi)

În regiunea Iaşi, grîul de toamnă găseşte condiţii naturale prielnice pentru creştere şi dezvoltare. Nordul regiunii, şi mai ales raioanele Hîrlău, Iaşi şi Tg. Frumos, unde clima este foarte favorabilă culturii grîului iar pămînturile bogate, este socotit, pe bună dreptate, printre grînarele cele mai valoroase ale Moldovei. În jumătatea de est a raionului Hîrlău şi în nord-vestul raionului Iaşi se obţin de regulă recoltele cele mai mari din regiune, iar calitatea grîului este vestită în toată ţara. Aici, ploile cad la timp şi în cantitate suficientă, iernile sînt destul de bogate în zăpadă, iar temperaturile din timpul verii nu sînt aşa de ridicate. Solurile din această parte, în majoritatea cazurilor cernoziomuri degradate sau cernoziomuri propriu-zise, sînt bogate, cu mare fertilitate, şi au fost mai puţin supuse eroziunii.

În centrul regiunii (raioanele Negreşti şi Vaslui), condiţiile naturale sînt pe alocuri mai puţin favorabile culturii grîului. Aici clima are un caracter ceva mai secetos, iar solurile — în multe cazuri fiind supuse unei eroziuni mai puternice — au o fertilitate mai scăzută. Totuşi, şi în această zonă se întîlnesc numeroase locuri unde cultura grîului de toamnă reuşeşte foarte bine: centrul raionului Negreşti (comunele Ţibăneşti, Ipatele, Todireşti etc.), vestul raionului Vaslui ş.a.m.d.

În sudul şi sud-estul regiunii, în raioanele Bîrlad, Huşi şi Murgeni, solurile sînt mai fertile, întîlnindu-se în multe comune cernoziomuri foarte bogate. Umiditatea şi temperatura din această parte nu sînt însă întotdeauna prea potrivite obţinerii unor producţii mari. De multe ori, toamnele sînt secetoase, iernile geroase, bîntuite de vînturi puternice care viscolesc zăpada de pe cîmp, iar primăverile uscate. În timpul formării bobului se ivesc în unii ani perioade cu temperaturi ridicate şi vînturi fierbinţi, care contribuie la şiştăvirea boabelor.

CELE MAI MARI PRODUCŢII — ÎN SECTORUL SOCIALIST

Cu toate condiţiile favorabile, producţiile medii care se obţin în mod obişnuit la cultura grîului de toamnă în regiunea Iaşi sînt încă sub posibilităţile existente. Să luăm, bunăoară, cazul anului acesta. Recolta medie pe regiune a atins cifra de numai 1.100 kg la hectar; cele mai scăzute producţii le-au avut raioanele din sudul regiunii. Rezultate mai bune s-au înregistrat în raioanele din nord — Hîrlău, Iaşi, Tg. Frumos şi Negreşti — unde grîul a produs în medie 1.314, 1.306, 1.302 şi respectiv 1.292 kg la hectar.

Trebuie arătat însă că în cadrul fiecărui raion au fost constatate diferenţe mari de producţie atît între comune, cît şi între gospodării. Acest fapt iese şi mai bine în evidenţă dacă analizăm producţiile medii pe sectoare. Gospodăriile agricole de stat din regiune au obţinut anul acesta 1410 kg grîu la hectar, gospodăriile colective 1.343 kg la hectar, întovărăşirile 1.164 kg la hectar, iar sectorul individual numai 1.052 kg la hectar.

Din aceste date, se vede limpede că producţiile gospodăriilor agricole socialiste au întrecut cu 3—400 kg la hectar pe cele ale sectorului individual. În unele gospodării de stat, gospodării colective şi întovărăşiri, recoltele au fost mult mai mari decît media raionului sau chiar a comunei respective: 2.418 kg la ha la gospodăria de stat Hălăuceşti, raionul Paşcani, faţă de 1.450 kg media pe comună şi 1.250 kg media pe raion. Gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roşie" din raionul Murgeni a scos mai mult cu 4—600 kg grîu la hectar decît individualii din comună. Recolte la fel de bune au fost dobîndite şi de alte numeroase unităţi agricole cooperatiste din cuprinsul regiunii, cum sînt: gospodăria colectivă Fîntînele, raionul Hîrlău (2.383 kg în medie la hectar), întovărăşirea din Coropceni, raionul Iaşi (2.600 kg la hectar), cea din Butea, raionul Tg. Frumos (2.583 kg la hectar), şi altele.

Cifrele arătate mai sus dovedesc că şi în anul acesta sectorul socialist din agricultura regiunii şi-a dovedit cu prisosinţă putinţa de a smulge pămîntului, cu ajutorul metodelor agrotehnice avansate, recolte cît mai bogate.

NU NUMAI TIMPUL A FOST DE VINĂ

Unii ţărani muncitori din regiune, care au scos anul acesta recolte mici, obişnuiesc să arunce toată vina numai pe seama timpului. Nu acesta este însă adevărul. Din capul locului trebuie arătat că anul agricol 1956—1957 a fost destul de prielnic culturii grîului. În lunile august şi septembrie au căzut ploi suficiente, care au permis ca terenul să poată fi pregătit cum trebuie aproape pe tot cuprinsul regiunii. La sfîrşitul lunii septembrie şi în primele zile ale lui octombrie, în pămînt era destulă umezeală pentru a se asigura o încolţire normală a boabelor şi o răsărire rapidă a plantelor. Acolo unde grîul a urmat după plante care părăsesc terenul mai devreme (leguminoase, rapiţă etc.), cît şi acolo unde porumbul şi floarea-soarelui au fost recoltate fără întîrziere, s-a putut pregăti din timp şi în bune condiţii agrotehnice terenul. Aceasta a creat un bun pat germinativ seminţelor şi a permis începerea semănatului înainte de 10 octombrie. Din păcate, însămînţările n-au fost făcute peste tot în cadrul epocii optime. În unele raioane, lucrarea s-a întîrziat pînă după 1 noiembrie.

Cu foarte mici excepţii, toate culturile de grîu semănate înainte de 10 octombrie în teren bine pregătit au intrat în iarnă înfrăţite şi au dat recolte bune. Se poate afirma cu siguranţă că producţiile cele mai mari au fost obţinute la culturile semănate imediat după ploile căzute în decada a II-a a lunii septembrie şi că recoltele au scăzut apoi pe măsura întîrzierii semănatului.

Lunile octombrie şi noiembrie au fost secetoase. Ploile căzute, puţine şi mici, nu au putut ajuta cu nimic semănăturilor tîrzii şi îndeosebi celor făcute în luna noiembrie. Multe din acestea au intrat în iarnă nerăsărite sau cu o densitate de plante foarte mică. La numeroase culturi, boabele au încolţit în sol şi apoi, din lipsa umezelii, au pierit.

Iarna a fost destul de săracă în zăpadă, dar fără geruri mari, ceea ce a făcut ca grîul să nu aibă pierderi din cauza îngheţului. Culturile bine încheiate din toamnă au ieşit în primăvară dezvoltate normal. Primăvara a fost ploioasă; precipitaţii abundente au căzut în toate raioanele şi, ca urmare, culturile de grîu bine înfrăţite şi cu densitate obişnuită au găsit cele mai bune condiţii de creştere.

Grîul intrat în iarnă rar sau nerăsărit a fost ajutat prea puţin de ploile din primăvară, rămînînd în mare parte neînfrăţit şi cu densitate foarte redusă. Aceste culturi au întîrziat cu coacerea şi au suferit mai mult de pălire decît cele normale, dînd recolte scăzute (fenomen care s-a constatat îndeosebi în partea de sud a regiunii).

Întîrzierea semănatului în toamna anului 1956 a fost una din principalele cauze ale recoltelor nesatisfăcătoare obţinute anul acesta în regiunea Iaşi. Nu este mai puţin adevărat că, îndeosebi în sectorul individual, au fost neglijate în bună măsură şi celelalte reguli agrotehnice cerute de cultura grîului. Pregătirea terenului în vederea semănatului se face încă în mod necorespunzător, fără a se ţine seama de condiţiile locale. Pe terenurile în pantă se ară de multe ori din deal în vale, înlesnindu-se astfel eroziunea solului şi deci sărăcirea lui. Se ară uneori prea adînc cînd pămîntul este uscat, obţinîndu-se o arătură bulgăroasă, în care boabele pătrund şi încolţesc foarte greu, sau se ară prea tîrziu şi pămîntul nu mai are timp să se aşeze pînă la semănat. La semănat nu se folosesc cum ar trebui maşinile, lucrarea făcîndu-se mai mult cu mîna, fie prea adînc, fie prea la faţă. În unele sate şi comune din regiune, se mai obişnuieşte încă să se pună în pămînt sămînţă necondiţionată şi uneori chiar netratată. Deşi se cunoaşte efectul favorabil al îngrăşămintelor naturale şi chimice asupra producţiei la grîu, aplicarea acestora atît în toamnă, cît şi în primăvară, se face pe scară redusă şi nediferenţiat, fără a se ţine seama de fertilitatea solului respectiv, de planta premergătoare, de starea de vegetaţie a culturii ş.a.m.d. În multe sate şi comune din regiune, gunoiul de grajd — acest îngrăşămînt foarte valoros — este aruncat în rîpe sau ars. Cu

(Continuare în pag. a 4-a)

Noile inițiative ale Uniunii Sovietice pentru rezolvarea problemelor internaționale

Mesajele lui N. A. Bulganin

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikolai Bulganin, a adresat la 10 decembrie a.c. un mesaj președintelui Statelor Unite ale Americii, Dwight Eisenhower, în care propune ca U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie să-și asume în comun obligația de a nu folosi arma nucleară și să anunțe încetarea cu începere de la 1 ianuarie 1958 a exploziilor experimentale la toate tipurile acestei arme, inițial chiar și pentru o perioadă de 2—3 ani.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. propune, de asemenea, în mesajul său ca împreună cu președintele S.U.A. și guvernul Marii Britanii, să se cadă de acord cu privire la renunțarea stocării vreunor tipuri de arme nucleare pe teritoriul Germaniei occidentale și Germaniei răsăritene.

In scopul normalizării situației in Orientul Apropiat și Mijlociu, șeful guvernului sovietic propune să nu se ia nici un fel de măsuri de natură să încalce independența țărilor din această regiune și să se renunțe la folosirea forței in rezolvarea problemelor legate de Orientul Apropiat și Mijlociu.

In mesajul său, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. propune președintelui S.U.A. încheierea unui tratat care să proclame intenția fermă a celor două state de a dezvolta intre ele relații de prietenie și de colaborare pașnică.

Șeful guvernului sovietic declară că Uniunea Sovietică a stăruit și stăruie ca atît rachetele balistice, cît și bombele cu hidrogen și atomice să nu fie niciodată folosite în scopul exterminării, ci ca descoperirea energiei atomice să fie pusă exclusiv în slujba dezvoltării pașnice a societății.

Tot la 10 decembrie N. A. Bulganin a adresat lui Konrad Adenauer, cancelarul federal al Republicii Federale Germane, un mesaj în care este exprimată îngrijorarea profundă a guvernului sovietic față de intensificarea și extinderea considerabilă a pregătirilor statelor membre ale N.A.T.O. pentru un război atomic, fapt ce se manifestă îndeosebi în legătură cu sesiunea Consiliului N.A.T.O. de la Paris.

Inarmarea atomică a Germaniei occidentale, declară N. A. Bulganin, ar putea bara singura cale ce rămîne deschisă în prezent restabilirii unității naționale a Germaniei: un acord intre cele două state germane.

Expunînd punctul de vedere al guvernului sovietic, N. A. Bulganin arată că sarcina primordială constă în prezent în a restabili intre state încrederea zdruncinată în anii „războiului rece". Ar fi util, se spune în mesaj, dacă R. F. Germană ar sprijini eforturile statelor în acest domeniu.

In încheierea mesajului său, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. subliniază necesitatea de a se lua măsuri în vederea îmbunătățirii relațiilor dintre U.R.S.S. și R. F. Germană și a lărgirii legăturilor utile pentru ambele părți.

Șeful guvernului sovietic a adresat de asemenea primului ministru al Marii Britanii, Harold Macmillan și președintelui Consiliului de Miniștri al Franței, F. Gaillard, mesaje similare conținînd propuneri menite să apere pacea.

Răspundere pentru soarta păcii în lume

Guvernul U.R.S.S. a adresat guvernelor țărilor membre ale O.N.U. o notă în care atrage atenția asupra primejdiei dezlănțuirii unui război cu folosirea armei nucleare, primejdie care crește considerabil în urma acțiunilor întreprinse în ultima vreme de grupul de state membre ale N.A.T.O.

Din întreg textul notei adresate de guvernul U.R.S.S. se desprinde o deosebită grijă pentru soarta păcii în lume. Guvernul sovietic constată în nota sa că în situația actuală problema se pune astfel: ori relațiile dintre popoare se vor stabili pe baza principiilor coexistenței pașnice și colaborării, ori relațiile internaționale vor evolua în mod inevitabil spre noi ciocniri, care implică primejdia dezlănțuirii unui nou război mondial, îngrozitor prin consecințele sale.

Guvernul U.R.S.S. declară că există posibilitatea de a înlătura primejdia de război, că războiul nu este inevitabil. Nota sovietică cuprinde propuneri concrete de natură să contribuie la lichidarea relațiilor anormale dintre state, să pună capăt „războiului rece", să ducă la slăbirea încordării internaționale și să deschidă calea spre o largă colaborare pașnică între toate popoarele.

Pentru aceasta, constată guvernul sovietic, este necesar să se renunțe la folosirea forței sau la amenințarea cu forța în rezolvarea problemelor litigioase, să se pună capăt cursei înarmărilor. Organizațiile Pactului Atlanticului de Nord și Tratatului de la Varșovia trebuie să încheie un acord de neagresiune care să prevadă coexistența pașnică a celor două grupări de puteri și neamestecul reciproc în treburile interne.

Guvernul U. R. S. S. subliniază marea importanță pe care ar avea-o renunțarea marilor puteri la stocarea armei nucleare în R. F. Germană și R. D. Germană, ceea ce, dat fiind angajamentul Poloniei și Cehoslovaciei de a nu produce și de a nu stoca în acest caz arma nucleară pe teritoriul lor, ar permite să se creeze în Europa o zonă vastă exclusă din sfera înarmărilor atomice.

Ținînd seama de experiența pozitivă a întîlnirii șefilor guvernelor celor patru mari puteri, care a avut loc în 1955 la Geneva, guvernul U.R.S.S. subliniază că o întîlnire a reprezentanților țărilor capitaliste și socialiste la nivel înalt ar putea avea o mare importanță.

Realizarea acestor propuneri ar putea, după părerea guvernului sovietic, să îmbunătățească radical situația internațională și relațiile dintre state și ar constitui un aport important la cauza întăririi păcii generale.

Din experiența anului agricol 1956-1957

Invățăminte de preț

(Urmare din pag. a 3-a)

toate că în regiune sint foarte răspîndite solurile erodate, cu fertilitate scăzută, îngrășarea acestora cu gunoi de grajd progresează greu, fiind numeroase gospodării individuale care nu practică de loc acest sistem. De asemenea, grăparea semănăturilor în primăvară se aplică în mică măsură, iar în unele locuri, la voia întîmplării, fără a se ține seama de starea de vegetație a plantelor la ieșirea din iarnă. Pierderi de recoltă se produc și la seceriș și treieriș prin întîrzierea acestor lucrări.

Iată deci că nu atît timpul a fost acela care a hotărît soarta recoltelor, ci felul de lucrare a pămîntului. Pentru a arăta și mai bine că agrotehnica a fost aceea care a influențat în cea mai mare măsură producția de grîu, să luăm ca exemplu două gospodării colective învecinate, care în condiții asemănătoare de climă și sol au scos recolte mult deosebite. Prima, cea din satul Chișcăreni, comuna Șipote, raionul Hîrlău, a obținut o producție-record: 2.715 kg la ha în medie de pe 70 de hectare. Colectiviștii de aici au recoltat repede porumbul și floarea-soarelui, executînd astfel fără întîrziere arătura pentru însămînțarea grîului. Datorită acestui fapt, s-a putut semăna în cadrul epocii optime cu mașina, într-un teren bine pregătit, tasat. Primăvara, cultura a fost grăpată, apoi plivită ori de cîte ori s-a simțit nevoia.

In cea de a doua, gospodăria colectivă din comuna Șipote, s-a tărăgănat mult cu recoltatul porumbului și efectuarea arăturii. S-a însămînțat cu mîna prin împrăștiere, tîrziu, într-un teren neașezat; primăvara nu s-a grăpat. Rezultatul? Producția medie la grîu a fost cu peste 1.000 kg mai mică la hectar. Asemenea cazuri pot fi întîlnite în numeroase sate și comune din cuprinsul regiunii Iași.

Din experiența anului agricol 1956—1957, se pot desprinde cîteva învățăminte prețioase în legătură cu sporirea producției la grîul de toamnă în regiunea Iași. Așa cum am arătat la început, cele mai mari recolte au fost realizate în gospodăriile agricole de stat și unitățile cooperatist-socialiste și aceasta datorită faptului că aci s-au putut aplica mai bine și pe scară largă măsurile agrotehnice, cerute de cultura grîului de toamnă.

In ceea ce privește principalele măsuri agrotehnice cerute de cultura grîului de toamnă, cărora trebuie să li se dea o atenție mai mare în viitor, amintim următoarele:

Alegerea — în măsura posibilităților — a unor plante premergătoare potrivite; aplicarea pe scară mai largă a îngrășămintelor naturale (gunoiului de grajd) la culturile premergătoare grîului, cît și a celor chimice, atît la îngrășarea de bază cît și la îngrășarea suplimentară; pregătirea terenului în bune condiții și mai de timpuriu, cu cel puțin două săptămîni înaintea semănatului; executarea semănatului în bune condiții agrotehnice cu mașina și cît mai apropiat de data de 1 octombrie, pentru ca plantele să poată intra în iarnă bine crescute și înfrățite.

De asemenea, în regiune se simte nevoia întrebuințării în mai mare măsură a semințelor cu bună putere de încolțire, tratate și din soiurile raionate în regiune: A 15 și Tîrgu Frumos 16. In această privință trebuie spus că regiunea dispune de cantități insuficiente de semințe selecționate de grîu de toamnă și aceasta datorită în mare măsură faptului că producerea soiurilor raionate pe loturile semincere în gospodăriile agricole socialiste este încă neglijată. Buna întreținere a grîului de toamnă cît și recoltatul lui la vreme vor trebui de asemenea aplicate în mai mare măsură ca pînă acum.

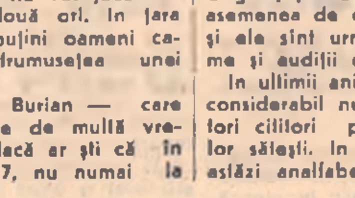
Ing. I. GOLOGAN
directorul Stațiunii experimentale I.C.A.R. Iași
și
ing. V. BOGUS
șeful secției agricole regionale Iași

Din țările de democrație populară

Crește nivelul cultural al satului ungar

Se spune că Burian, vestitul tenor care a trăit la sfîrșitul secolului trecut, invitat să facă un turneu la Budapesta, a răspuns: „Fie! Voi merge! Oricum, nu voi juca decît odată sau de două ori. In țara asta nu sînt decît puțini oameni capabili să înțeleagă frumusețea unei opere".

Ce ar spune oare Burian — care dealtminteri odihnește de multă vreme în mormînt — dacă ar ști că în Ungaria anului 1957, nu numai la Budapesta dar și în orășelele cele mai mici din provincie — Szolnök, Nagykoros, Szeged etc. — biletele pentru spectacolele de operă și teatru sînt vîndute cu săptămîni înainte?

Sau ce-ar spune oare de vestita „Operă ambulantă" care a intrat de acum în tradiția muzicii ungare. Autobuze confortabile transportă din orășel în orășel, din sat în sat, cîntăreți și dansatori de operă, împreună cu decoruri mobile ingenios construite.

La Szeged, Miskolț, Debrețin, există o serioasă cultură muzicală răspîndită pînă în cele mai îndepărtate cătune. Nu există de asemenea nici un cămin cultural fără instructori calificați de coruri și dansuri.

Dacă locuitorii satelor ungare au ajuns să aibă o cultură muzicală al cărei nivel crește neîncetat, aceasta se datorește în primul rînd rețelei de radioficare, apoi discurilor (750.000 bucăți producție anuală) și filmelor muzicale. In R.P. Ungară există astăzi peste 3.000 de cinematografe sătești, cu aparate pe bandă lată și îngustă. In raionul Somogy de pildă, unde în urmă cu 13 ani nu existau decît 2 cinematografe sătești, astăzi funcționează 240 cinematografe comunale, unde spectatorii pot admira filmul balet sovietic „Romeo și Julieta" cu muzica de Prokofiev, filmul ungar despre viața marelui compozitor Erkel, sau noile filme muzicale italiene.

Conferințele Societății pentru răspîndirea științei și culturii din R.P. Ungară, ținute la sate, se bucură de asemenea de o deosebită popularitate și ele sînt urmate totdeauna de filme și audiții de discuri.

In ultimii ani a crescut de asemenea considerabil numărul țăranilor muncitori cititori permanenți ai bibliotecilor sătești. In Ungaria, nu mai există astăzi analfabeți. Un număr de 4.028 biblioteci sătești — adică cel puțin o bibliotecă de fiecare comună — funcționează zi de zi fără întrerupere. Fiecare cititor al acestor biblioteci împrumută în medie 12-14 cărți pe an.

Anul trecut „Librăria ambulantă" era încă o imagine obișnuită a satului ungar. Autobuze rapide cu rafturi, vînzători și difuzoare, cutreierau satele vînzînd cărți. Acum acest sistem a fost desființat, deoarece „Szövosz" (Centrala cooperativelor sătești) a preluat și vînzarea cărților.

Teatrul Rural Ungar joacă de asemenea un rol de frunte în viața culturală a țării. In afară de cele 11 teatre regionale, în afară de teatrele de estradă și de circurile care fac turnee pînă în cele mai izolate sate și comune, Teatrul Rural se îngrijește ca fiecare sat din Ungaria să aibă reprezentații teatrale. Șase ansambluri teatrale cutreieră țara și fac cunoscute țăranilor cele mai de seamă opere ale teatrului modern și clasic. Shakespeare, Sofocle, Molière, Ioszef Katona, Zsigmond Moricz, sînt autorii cei mai apreciați în satele din R.P. Ungară.

Căminele culturale, cinematografele, bibliotecile populare, reprezentațiile teatrului rural și ale Operei ambulante, sutele de mii de aparate de radio, vorbesc în chip grăitor despre nivelul cultural în plină dezvoltare al satelor ungare.

Notă

IN SPIRITUL „RAZBOIULUI RECE"

Cafeneaua „Calul Alb" din micul orășel englezesc Carnkie este locul preferat de adunare a populației bărbătești din localitate. In fața cănilor de bere neagră se încing discuții ce durează uneori pînă la ore tîrzii din noapte, cîțiva joacă nesfîrșite partide de biliard, iar alții ascultă ultimele știri transmise prin radio.

Intr-o seară, pe la începutul lunii acesteia, în cafenea se adunase lume multă ca niciodată. Contrar obiceiului însă bilele de fildeș ale biliardului zăceau uitate pe postavul verde, iar berea, nebăută, în căni. Strînși în jurul aparatului de radio, oamenii ascultau cu atenție darea de seamă asupra dezbaterilor din parlamentul britanic.

— Azi în Camera Comunelor — se auzea vocea nevăzutului crainic — deputații laburiști Zilliacus, Henderson, Allaun, Barbara Castle și alții au criticat guvernul pentru că admite zborul avioanelor americane încărcate cu bombe atomice și cu hidrogen deasupra teritoriului britanic. Allaun a atras atenția membrilor parlamentului asupra pericolului la care este expusă populația. Ce se va petrece, a întrebat el, dacă un bombardier american din „Strategic Air Command" se va prăbuși cu o astfel de încărcătură?

Răspunzînd la această întrebare, primul ministru Macmillan a declarat că în caz de prăbușire a unui bombardier purtînd arma nucleară „pericolul va fi destul de mic"...

Tăcerea din cafenea deveni parcă mai apăsătoare și oamenilor întorși la mese berea li se păru mai amară ca fierea.

Sezisate de moralul scăzut al populației, notabilitățile orașului au găsit că este cazul să insufle oamenilor o doză masivă de „curaj". Fiind în același timp și conducătorii secțiunii locale de apărare pasivă, s-au gîndit că cel mai potrivit lucru ar fi organizarea imediată a unui exercițiu. Piesa de rezistență a proiectatei alarme urma să fie explodarea deasupra orășelului Carnkie a unui „proiectil balistic intercontinental ...simbolic".

Un mecanic din orășel a primit comandă să execute urgent „proiectilul", s-au făcut toate pregătirile și pe la miezul nopții următoare clopotele au început să bată sculînd din somn întreaga populație.

O pocnitură (tot simbolică) trebuia să marcheze explozia proiectilului „balistic" și totodată sfîrșitul alarmei aeriene. Numai că, din exces de zel, mecanicul a încărcat proiectilul cu prea mult detonant. S-a auzit o explozie înfricoșătoare, urmată de zgomotul sutelor de geamuri ce săreau în țăndări, a zecilor de tavane dărîmate. Ingroziți, bărbații, femeile, copiii au fugit din case în noaptea geroasă...

In afară de cîteva cazuri de răceală, exercițiul mult prea realist de apărare pasivă din Carnkie nu a făcut nici o victimă. Notabilitățile orășelului sînt însă profund dezamăgite. Ingenioasa lor idee a avut un efect cu totul opus celui pe care-l așteptau. A doua zi locuitorii au semnat o moțiune adresată guvernului, prin care cereau interzicerea zborului avioanelor cu încărcătură ucigașă deasupra Angliei.

S. LEONARD

Recomandările consfătuirii republicane zootehnice organizată în zilele de 28-30 noiembrie la Orașul Stalin

(Urmare din pag. 1)

dă de viermi de mătase și a întregii cantități de sămînță elită pentru necesarul pe întreaga țară.

17) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să extindă plantațiile de dud cu soiurile cele mai valoroase în vederea măririi productivității viermilor de mătase.

18) Se recomandă Departamentului Industriei Ușoare să profileze o întreprindere specializată în producerea de aparatură și instrumente zootehnice.

19) Se recomandă Departamentului Industriei Metalurgice să ia măsuri pentru fabricarea utilajelor necesare mecanizării lucrărilor de îmbunătățire a pășunilor și fînețelor naturale.

20) Este necesar să se asigure anual cîte 20.000 tone îngrășăminte chimice azotoase, pentru îngrășarea pășunilor din zonele de deal și munte.

21) Se recomandă centrului experimental pentru îngrășăminte bacteriene ca în colaborare cu I.C.A.R. și organele de bază furajeră de la sfaturile populare să experimenteze pregătirea amestecurilor de îngrășăminte organice, chimice și bacteriene pentru îngrășarea pășunilor și fînețelor naturale.

22) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca, împreună cu organele de bază furajeră din rețeaua sfaturilor populare, să studieze și să propună reorganizarea șantierelor pastorale, transformîndu-le în gospodării pastorale care să execute lucrări de îmbunătățire a pășunilor naturale, să organizeze conveierul verde, producerea semințelor de plante furajere valoroase și să organizeze tabere de vară pentru bovine, ovine și porcine.

23) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să organizeze în S.M.T.-uri brigăzi speciale, dotate cu batoze pentru treieratul trifoiienelor, tocători mecanice de mare capacitate și cu utilaj de recoltare și transport pentru a executa în gospodăriile colective tocarea nutrețurilor grosiere și însilozarea nutrețurilor verzi.

24) Se recomandă comitetelor executive ale sfaturilor populare să ia măsuri pentru întreținerea pășunilor, însămînțarea și recoltarea plantelor de nutreț, precum și însilozarea lor.

25) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca împreună cu Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, Comisia de Stat a Planificării și Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole să studieze și să facă propuneri pentru crearea unei întreprinderi de fabricare a nutrețurilor combinate, a drojdiei furajere și a făinurilor de origină animală. De asemenea, să se introducă pe scară largă folosirea ureei la îngrășarea taurinelor.

26) Se recomandă gospodăriilor agricole de stat și colective care au teritoriul organizat și obțin producții sigure care au depășit producțiile medii trasate ca sarcini să treacă la majorarea suprafețelor cultivate cu plante de nutreț, care să ducă la îmbinarea rațională a producției vegetale cu producția animală și la crearea unei rezerve de nutrețuri în procent de 20—30 la sută.

27) In vederea pregătirii corespunzătoare a cadrelor de ingineri zootehniști, se recomandă Ministerului Invățămîntului și Culturii și Ministerului Agriculturii și Silviculturii să analizeze necesitatea reînființării facultăților de zootehnie care să pregătească specialiști corespunzători cerințelor producției zootehnice actuale și de perspectivă. De asemenea, trebuie să se asigure cifre de școlarizare corespunzătoare nevoilor crescînde ale producției animale.

28) Pentru folosirea justă a cadrelor de ingineri zootehniști — în vederea introducerii tehnicii noi și mărirea rentabilității creșterii animalelor — se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii să organizeze o rețea zootehnică adecvată nevoilor acestui sector de producție în care scop să fie consultați pe scară mai largă înșiși zootehniștii care vor lucra în ea. In acest sens consfătuirea recomandă înființarea serviciului zootehnic independent pe linia sfaturilor populare — dezvoltarea în continuare a rețelei de selecție și însămînțări artificiale, lărgirea rețelei zootehnice industriale producătoare de produse animale-marfă etc.

29) Se recomandă de asemenea Ministerului Agriculturii și Silviculturii să inițieze măsuri care să ducă la:

a) Utilizarea mai intensă a inginerilor și tehnicienilor în procesul de producție prin înlăturarea folosirii acestora în munci necorespunzătoare.

b) Organizarea specializării inginerilor și tehnicienilor zootehniști în țară și străinătate prin aspirantură la mai multe specialități, schimburi de experiențe și vizite în străinătate, participarea acestora la consilii tehnice regionale și ministeriale.

c) Stimularea și cointeresarea activității inginerilor și tehnicienilor zootehniști prin acordarea de stimulente de ordin moral (zootehniști emeriți) și material, direct proporționale cu sporurile de producție aduse economiei naționale. De asemenea este necesar acordarea unui spor de salarii pentru inginerii și tehnicienii care-și desfășoară activitatea în regiuni cu condiții de muncă mai grele și care prezintă importanță deosebită în creșterea animalelor. Se recomandă Departamentului Gostat ca încadrarea și salarizarea inginerilor zootehniști să se facă pe viitor în raport de numărul U.V.M. și în funcție de gradul de clasificare al gospodăriei.

d) Stabilizarea cadrelor zootehnice în unitățile de selecție și de producție.

e) Pentru ridicarea nivelului tehnic al crescătorilor de animale este necesar să fie organizate cursuri agrozootehnice pentru pregătirea maiștrilor, brigadierilor, președinților, precum și a îngrijitorilor de animale din gospodăriile colective.

30) Se recomandă Consiliului Central A.S.I.T. și Ministerului Agriculturii și Silviculturii să inițieze și să organizeze în presa de specialitate o largă publicitate privind problemele de tehnică și organizare a producției, in care să fie antrenată întreaga masă de ingineri și tehnicieni zootehniști.

31) Se recomandă ca munca de cercetare științifică să fie mai mult legată de practica creșterii animalelor din unitățile agricole socialiste și să fie mai bine coordonată pe plan republican.

32) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Editurii Agro-Silvice de Stat să studieze problema îmbunătățirii documentării în ceea ce privește realizările științei zootehnice mondiale și totodată se propune reînființarea revistei „Probleme zootehnice".

33) Se recomandă zootehniștilor cu practică mai îndelungată în creșterea animalelor ca indiferent de pregătirea lor de bază să contribuie activ la formarea cadrelor tinere.

34) Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca la proiectarea, aprobarea și recepționarea construcțiilor zootehnice să participe și ingineri zootehniști.

35) Consfătuirea recomandă ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să inițieze luarea unor măsuri unitare cu alte departamente pentru a asigura îmbunătățirea creșterii animalelor pe întreaga țară.

36) Se recomandă Ministerului Agriculturii să organizeze periodic expoziții zootehnice în centrele cu o veche tradiție în creșterea animalelor.

37) Consfătuirea recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca în colaborare cu Consiliul Central A.S.I.T. și S.R.S.C. să inițieze acțiuni concrete în timpul lunilor de iarnă ca, de exemplu: cursuri agrozootehnice de masă, conferințe și lecții pe teme actuale de zootehnie, întîlniri ale specialiștilor cu țăranii muncitori și colectiviști.

38) In scopul cunoașterii acestor documente de către toate cadrele tehnice și inginerești din agricultură se recomandă ca Consiliul Central A.S.I.T. să asigure publicarea și difuzarea materialelor prezentei consfătuiri.

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 18, 19 și 20 decembrie

Vremea se menține rece. Cerul va fi variabil — mai mult acoperit — la începutul intervalului, în est și sud-estul țării, unde va continua să ningă. Vîntul va sufla potrivit pînă la tare în sectorul estic. Pe alocuri, în sudul Moldovei, Dobrogei și Bărăgan zăpada va fi viscolită. Temperatura staționară va fi cuprinsă noaptea între minus 10 și minus 20 de grade în jumătatea de nord a țării și între minus 5 și minus 10 grade în sud, iar maximele vor oscila ziua între 2 grade și minus 6 grade.

Temperatura solului în scădere simțitoare în toată țara, mai ales în jumătatea de nord-est a țării. Un strat de zăpadă în formare în toată țara, cu deosebire în Bărăgan.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", P.